

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 304

41. vuosikerta

14. marraskuuta 1998

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 2450/98, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 1
- Komission asetus (EY) N:o 2451/98, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 13
- Komission asetus (EY) N:o 2452/98, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 192. erityisessä tarjouskilpailussa sovellettavan voitoljylle myönnettävän tuen enimmäismäärän vahvistamisesta 15
- Komission asetus (EY) N:o 2453/98, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voitoljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 20. erityisessä tarjouskilpailussa 16
- Komission asetus (EY) N:o 2454/98, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, intervention ostetun naudanlihan ensimmäisostohinnan ja määrien vahvistamisesta asetuksen (ETY) N:o 1627/89 mukaisten interventioita koskevien yleisten toimenpiteiden osana toteutettua 212. osittaista tarjouskilpailua varten 18
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2455/98, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, lampaan ruhojen ja puoliruhojen ennalta vahvistetun yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä Ruotsissa 19
- Komission asetus (EY) N:o 2456/98, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, A1-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta 20
- Komission asetus (EY) N:o 2457/98, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, tuontitullen vahvistamisesta vilja-alalla 21

Komissio

98/639/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 14 päivänä heinäkuuta 1998, Saksan tukijärjestelyistä, joiden puitteissa voidaan myöntää tukea, joka kuuluu monialaisten puitteiden alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille suunniteltuun ilmoitusvelvollisuuteen ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2271) 24

98/640/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 13 päivänä lokakuuta 1998, luvan antamisesta jäsenvaltioille hyväksyä tilapäisesti sellaisen metsänviljelyaineiston pitäminen kaupan, joka ei täytä neuvoston direktiivin 66/404/ETY vaatimuksia (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3105) 30

98/641/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 4 päivänä marraskuuta 1998, jäsenvaltioiden oikeuttamisesta säätämään poikkeuksia tietyistä neuvoston direktiivin 77/93/ETY Japanista peräisin olevia sukujen *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. ja *Pinus* L. kasveja koskevista säännöksistä tehdyn päätöksen 93/452/ETY muuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3333) 36

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2450/98,

annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

B. MENETTELYN JATKO

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

- (1) Intiasta peräisin olevien, CN-koodeihin 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 ja 7222 20 81 kuuluvien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen (jäljempänä "terästangot" tai "kyseinen tuote"), yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavat väliaikaiset tasoitustullit otettiin käyttöön komission asetuksella (EY) N:o 1556/98⁽²⁾, jäljempänä "väliaikaista tullia koskeva asetus". Toimenpiteet toteutettiin *arvotullien* muodossa; arvotullin määrä vaihteli 0 prosentista 25 prosenttiin, ja jäännöstulli oli 25 prosenttia.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2026/97, jäljempänä "perusasetus", 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission asetuksella (EY) N:o 1084/98⁽³⁾ käyttöön otettuja väliaikaisia polkumyynnitulleja pienennettiin väliaikaista tullia koskevalla asetuksella. Tämä polkumyynnitullien muuttaminen oli tarpeen, jotta tuotteen ei samanaikaisesti sovellettaisi sekä polkumyynni- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituesta johtuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

- (3) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet esittivät huomautuksensa kirjallisesti. Komissio tarjosi mahdollisuuden tulla kuulluiksi sitä pyytäneille osapuolille.
- (4) Komissio jatkoi lopullisten päätelmien tekemiseksi tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.
- (5) Osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen tasoitustullin käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Osapuolille myönnettiin myös määräaika, jossa näiden oli esitettävä huomionsa kyseisen ilmoittamisen jälkeen.
- (6) Asianomaisten osapuolten suullisesti ja kirjallisesti esittämät huomautukset tutkittiin ja lopullisia päätelmiä muutettiin kun siihen oli aihetta.

C. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

- (7) Tarkastelun kohteena ovat ruostumattomasta teräksestä valmistetut tangot, jotka eivät ole enempää valmistettuja kuin kylmänä muokattuja tai kylmänä viimeisteltäviä ja joissa on vähintään 2,5 painoprosenttia nikkeliä ja jotka ovat poikkileikkaukseltaan ympyrän muotoisia, sekä poikkileikkaukseltaan muun muotoiset vastaavat tangot.
- (8) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen jotkin vientiä harjoittavat Intian tuottajat väittivät, että yhteisöön viettävät tuotteet ja Intian kotimaan markkinoilla myytävät tuotteet eivät esimerkiksi kemiallisilta ominaisuuksiltaan ole keskenään vertailukelpoisia, eikä niitä siksi voida pitää samankaltaisina tuotteina.

⁽¹⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 202, 18.7.1998, s. 40

⁽³⁾ EYVL L 155, 29.5.1998, s. 3

- (9) Tätä väitettä ei voitu hyväksyä, koska todettiin, että Intiassa tuotetut ja myydyt terästangot sekä yhteisössä myydyt Intiasta peräisin olevat terästangot ovat fyysisiltä, teknisiltä ja kemiallisilta perusominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan samanlaisia.
- (10) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että DIN 1013 -vakionormia vastaavat tuotteet kuuluvat nykyisen tukien vastaisen menettelyn soveltamisalaan ja että ne pitäisi siksi ottaa huomioon. Tarkastelun yhteydessä kuitenkin todettiin, että nämä tuotteet olivat kuumavalssattuja tankoja, eivätkä ne siis kuuluneet tarkastelun alaan sellaisena kuin se on määriteltynä menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa⁽¹⁾ ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa. Lisäksi todettiin, että tuotteet eivät kuulu toimenpiteiden kohteina oleviin CN-koodeihin. Tämän vuoksi väitettä ei hyväksytty.
- (11) Koska muita väitteitä ei esitetty, vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 8–11 kappaleessa esitetyt päätelmät.
- (13) Neljä vientiä harjoittavaa intialaista tuottajaa väitti, että käytännössä järjestelmä toimii laillisena tullinpalautusjärjestelynä ja että tästä on osoituksena se, että normaaliarvon oikaisuja on hyväksytty PBS-järjestelmän osalta vastaavissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä. Tällainen oikaisu ei kuitenkaan ole merkityksellinen arvioitaessa sitä, onko PBS-järjestelmä tasoitustullin käyttöönottoon johtava tuki; kyseinen seikka on vahvistettu perusasetuksen säännösten perusteella johdanto-osan 12 kappaleessa esitettyjen syiden vuoksi. Kun tasoitustullin käyttöönottoon johtavan tuen olemassaolo on todettu, vastaanottajan saama etu on niiden tuontitullien kokonaismäärä, joita vientiä harjoittavalta tuottajalta ei ole kannettu tämän tuontitoimista. Tämän vuoksi PBS-järjestelmän järjestäminen uudelleen ei ole riittävä toimi sen määrittämiseksi, mihin tuotteisiin materiaalit sisältyivät fyysisesti.
- (14) Intian viranomaiset viittasivat myös tuotantopankoksia ja myyntiä koskevien vakionormien (Standard Input/Output norms) järjestelmään perustuvaan tarkastusmenettelyyn, jota käsitellään väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 19 kappaleessa. Vientituotteille määritetyissä vakionormeissa vahvistetaan ne määrät tavanomaisesti tuotuja raaka-aineita, jotka tarvitaan yhden lopputuoteyksikön tuottamiseen. Intian viranomaiset väittivät, että järjestelmän tarkoituksena on varmistaa perusasetuksen liitteen I i kohdan sekä liitteiden II ja III mukaisesti, ettei tuontituljeja palauteta liikaa. Intian viranomaisten mukaan komissiolla oli lisäksi mahdollisuus tarkastaa kaikki toteutetut toimet varmistaakseen, etteivät palautetut määrät olleet liian suuria.

D. TUET

1. Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme, PBS)

- (12) Intian viranomaiset väittivät, että tämä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16–24 kappaleessa esitetty järjestelmä ei ollut tasoitustullin käyttöönottoon johtava, koska se oli perusasetuksen liitteen I i kohdan sekä liitteiden II ja III mukainen sallittu tullinpalautusjärjestely. Viranomaiset väittivät lisäksi, että liitteen I i kohdassa ei edellytetä, että maahantuodut tuotantopankokset käytettäisiin vientituotantoon.

Liitteen I i kohdassa kuitenkin selvästi todetaan, että maahantuodut tuotantopankokset on käytettävä joko vientituotteiden tuotantoon (liitteessä II tarkoitettu tullinpalautusjärjestely) tai maahantuotujen tuotantopankosten määrän, laadun ja ominaispiirteiden on oltava samat kuin kotimarkkinoilla valmistettujen tuotantopankosten (liitteessä III tarkoitettu korvaavien tuotantopankosten palautusjärjestely). PSB-järjestelmä antaa mahdollisuuden tuoda tullitta tavaroita, jotka eivät ole vientituotteiden valmistukseen käytettäviä tuotantopankoksia tai tuotantopankoksia, joiden määrä, laatu ja ominaisuudet ovat samat kuin vientituotteeseen sisältyvien kotimarkkinoilla valmistettujen tuotantopankosten. Tämän vuoksi PBS-järjestelmän ei katsota olevan perusasetuksen mukainen sallittu palautusjärjestely tai korvaavien tuotantopankosten palautusjärjestely.

Tätä väitettä ei voida hyväksyä, koska tuontimaksujen liiallinen palauttaminen liittyy ainoastaan asianmukaisesti luotuun palautusjärjestelyyn ja koska on todettu, että PBS ei ole perusasetuksen liitteen I i kohdassa sekä liitteissä II ja III tarkoitettu palautusjärjestely.

- (15) Lisäksi Intian viranomaiset väittivät, että tuotantopankoksia ja myyntiä koskeviin vakionormeihin sisältyvä niin sanottu vähimmäisarvonlisä (Minimum value addition, MVA) ei muuta PBS-järjestelmää tuontia korvaavaksi tueksi, koska siinä ei ole vähimmäismäärää kotimarkkinoilla tuotetuille tuotantopankoksille ja MVA voidaan saada myös muilla keinoin, esimerkiksi maahantuotuja tuotantopankoksia käyttäen.

Koska PBS-järjestelmä on jo katsottu tasoitustoimenpiteiden alaiseksi tueksi sillä perusteella, että se perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan perusteella riippuu vientituloksesta, tuontituesta ei ole tarvetta tehdä lisäpäätelmää.

⁽¹⁾ EYVL C 264, 30.8.1997, s. 2

- (16) Intian viranomaiset väittivät, että PBS-järjestelmän tuet eivät ole tasoitustoimenpiteiden alaisia, koska PBS lakkautettiin 31.3.1997 ja ainoastaan muutamat yritykset voivat yhä käyttää niille aiemmin myönnettyjä palautuksia. Intian viranomaiset viittasivat perusasetuksen 17 artiklaan, jossa säädetään, että tasoitustoimenpiteet pysyvät voimassa ainoastaan sen ajan ja siinä laajuudessa kuin on tarpeen sellaisen tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen tasoittamiseksi, joka aiheuttaa vahinkoa; lisäksi Intian viranomaiset viittasivat aiempaan yhteisön käytäntöön. Neljä vientiä harjoittavaa intialaista tuottajaa väitti olevan hyvin kyseenalaista, voidaanko järjestelmää, joka ei enää ole voimassa, pitää tasoitustullin käyttöönottoon johtavana.

On otettava huomioon, että vaikka PBS-järjestelmä on lakkautettu, järjestelmä antaa yrityksille yhä mahdollisuuden hakea palautusta 31.3.1997 mennessä toteuttamistaan vientitoimista, ja tutkimuksen aikana todettiin, että ne voivat käyttää näitä palautuksia 31.3.2000 saakka. Näin ollen järjestelmä tarjoaa yhä huomattavia etuja mainittuun päivämäärään saakka ja on siten tasoitustoimenpiteiden alainen. Sen jälkeen myönnettyjen tukien osalta katsotaan, että on noudatettava perusasetuksen 5 artiklassa vahvistettua periaatetta, jonka mukaan tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan vastaanottajalle tutkimusajanjakson aikana annettun edun mukaan. Tutkimusajanjakson aikana PBS-järjestelmä lakkautettiin, kuten Intian viranomaiset totesivat, ja korvattiin sitä seuranneella tuontitulleja koskevien hyvitysten järjestelmällä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS), joka myös katsotaan tasoitustoimenpiteiden alaiseksi tueksi (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34 kappale). Koska tukia yhä myönnetään DEPBS-järjestelmästä, pidetään tarpeellisenä ottaa käyttöön toimenpiteet, jotka perustuvat tutkimusajanjaksona saatuihin PBS- tai DEPBS-järjestelmästä saatuihin etuihin, koska perusasetuksen 17 artiklan perusteella on edelleen tarpeen toteuttaa toimenpiteitä vahinkoa aiheuttavien tukien tasoittamiseksi.

- (17) Edellä mainitun väitteen lisäksi Intian viranomaiset ilmoittivat, että kauppaministeriön heinäkuussa 1998 antamien ohjeiden vuoksi intialaiset tuottajat voivat hakea palautusta enintään 30.9.1998 saakka, eikä 31.3.2000 saakka, kuten aiemmin oli määrätty (ks. edellä johdanto-osan 16 kappale). Intian viranomaiset pyysivät, että muutos otetaan huomioon lopullista päätöstä tehtäessä.

Ensiksikin on huomattava, että koska nämä ohjeet esitettiin hyvin myöhäisessä vaiheessa tutkimusta, ohjeiden soveltamista käytäntöön ei voida tarkistaa. Koska PBS-järjestelmä on korvattu sitä seuranneella DEPBS-järjestelmällä (jota myös pidetään tasoitustoimenpiteiden alaisena tukena) ja tukia myönnetään yhä DEPBS-järjestelmästä, ei ole asianmukaista jättää huomiotta viejien PBS-järjestelmästä tutkimusajanjaksona saamia tukia. Tämän vuoksi on otettava käyttöön toimenpiteet PBS- ja DEPBS-järjestelmistä tutkimusajanjaksona saatujen tukien tasoittamiseksi. Muussa tapauksessa tukea myöntävät hallitukset voisivat välttää tasoitustoimenpiteiltä yksinkertaisesti muuttamalla järjestelmän nimen tutkimusajanjakson aikana.

- (18) Neljä vientiä harjoittavaa intialaista tuottajaa väitti, että tuen laskemisessa olisi pitänyt käyttää kyseisten tuotteiden viennin liikevaihdesta tutkimusajanjaksona saatuja palautuksia eikä Passbook-järjestelmän vuoksi kyseisistä tuotteista kantamattomia tullee. He väittivät, että kantamattomien tullien käyttö edun määrän perusteena oli tässä tapauksessa johtanut liian suureen tuen määrään suhteessa Euroopan yhteisöön suuntautuneen viennin todelliseen määrään; tämä aiheutui edun käytön ajoituksesta.

On huomattava, että tuen määrä määritetään vastaanottajayritykselle tutkimusajanjaksona annettavan edun perusteella. Ainoastaan silloin, kun tullit jätetään kantamatta passbook-järjestelmän yhteydessä, aiemman viennin määrän perusteella saatuja palautuksia todella käytetään. Siten vastaanottaja vapautetaan ainoastaan kyseisessä tapauksessa tuontitullista, joka muuten olisi pitänyt maksaa.

- (19) Neljä vientiä harjoittavaa intialaista tuottajaa väitti, että väliaikaisten polkumyynnimarginaalien ja tukien määrän vahvistamisen yhteydessä jotkin määrät oli laskettu kahteen kertaan. Tuottajat väittivät erityisesti, että osa PBS-eduista, joihin ei myönnetty oikaisua polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä, oli laskettu kahteen kertaan tuen määrän kanssa ja että polkumyynnimarginaalia olisi pitänyt pienentää.

Ensinnäkin on syytä huomata, että polkumyynnin vastaisen menettelyn oikaisu ja tukien vastaisen menettelyn tasoitustoimenpiteiden laajuus on analysoitava eri tavalla, koska menettelyt perustuvat eri perusasetuksiin. Perusasetuksen 2 artiklan 1 a

kohdan ii alakohdassa säädetään, että tukena ei pidetä vientiin menevän tuotteen vapauttamista veroista ja maksuista, jos vapauttaminen on myönnetty perusasetuksen liitteiden I, II ja III säännösten mukaisesti. PBS-järjestelmää pidetään tasoitustoimenpiteiden alaisena tukena syistä, jotka on esitetty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 25 kappaleessa, ja viejien saama etu on laskettu sen tullimäärän perusteella, joka normaalisti olisi kannettu tutkimusajanjaksona harjoitetusta tuonnista, mutta jota ei PBS:n puitteissa kannettu. Tuen määrän ja polkumyynnimarginaalin määrittäminen ovat siis tulosta kahdesta erillisestä laskentamenettelystä.

Lisäksi on muistettava, että koska kaikkien tutkittujen järjestelmien todettiin olevan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vientitukea, väliaikaisia polkumyöntululleja vähennettiin tasoitustullin määrällä.

- (20) Lopuksi Intian viranomaiset väittivät, että järjestelmää käyttäneiden yritysten saaman kokonaistuen laskentaan sisällytetty korkomäärä ei sisälly Maailman kauppajärjestön (WTO) tukia ja tasoitustulleja koskevaan sopimukseen. Intian viranomaiset väittivät myös, että yhteisön tavanomaisena käytäntönä ei ole ottaa tällaisia eria huomioon laskettaessa tukijärjestelmistä hyötyvien yritysten saaman edun määrää.

Korko otettiin huomioon kuvaamaan tuen vastaanottajan saamaa etua, koska vastaanottajan ei tarvitse hankkia vastaavansuuruista rahoitusta kaupallisista lähteistä. Perusasetuksen 6 artiklassa (joka on sisällöltään sama kuin tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 14 artikla) todetaan selvästi, että tuen laskemisessa käytetään vertailukohtana kaupallisilta markkinoilta hankitun vastaavan rahoitusmäärän kustannuksia. Yhteisön vakiintuneena käytäntönä on WTO:n sopimuksen voimaantulosta lähtien ollut ottaa koron määrä huomioon laskettaessa tuen kokonaismäärää tällaisissa tapauksissa; näin on tehty useissa tapauksissa viime aikoina. Siksi tämä vaatimus hylättiin.

2. Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

- (21) Intian viranomaiset ovat esittäneet lukuisia vaatimuksia, jotka liittyvät väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 36–39 kappaleessa kuvattuun järjestelmään, jossa tuotantohyödykkeitä tuodaan etuustullein (EPCGS-järjestelmä). Vaati-

mukset koskevat järjestelmän luokittelua tueksi ja tuen määrän laskemista.

- (22) Väitettiin, ettei laissa ole velvoitetta, jonka mukaan järjestelmän avulla hankittuja tuotantohyödykkeitä pitäisi käyttää ainoastaan vientituotteiden valmistukseen, joten järjestelmän avulla tuoduille tuotteille myönnettyä tullivapautta ei voida pitää tasoitustoimenpiteiden alaisena tukena.

Tämän väitteen osalta tutkimuksen yhteydessä todettiin, että voidakseen hyödyntää EPCGS-järjestelmää yrityksen on sitouduttava viemään tuotteita tietyn rahamäärän arvosta tiettyä ajanjaksona. Järjestelmä riippuu näin ollen vientituloksesta eli etua ei voi saada viemättä tuotteita. Tämän vuoksi järjestelmää pidetään perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisena erityisenä tukena ja siis tasoitustoimenpiteiden alaisena. Edellä mainittujen seikkojen perusteella kysymys siitä, käytetäänkö tuotantohyödykkeitä ainoastaan vientituotteiden tuotantoon, on merkityksetön.

- (23) Lisäksi väitetään, että perusasetuksen liitteen I (Vientitukia koskeva esimerkkiluettelo) i kohdan käsite ”tuotantopanoks” kattaa myös tuotantohyödykkeet, eikä tullin peruutusta voida itsessään katsoa tueksi, ellei kyse ole liiallisesta peruutuksesta.

Tuotantohyödykkeitä ei kuitenkaan pidetä perusasetuksessa tarkoitettuina tuotantopanoksina, koska niitä ei fyysisesti käytetä vientituotteisiin.

- (24) Intian viranomaiset asettivat kyseenalaiseksi komission alustavia päätelmiä varten käyttämän menetelmän yksikkökohtaisen tuen määrän laskemiseksi, koska järjestelmästä saatua etua verrataan ainoastaan viennistä saatuun liikevaihtoon. Intian viranomaiset väittivät, että etua pitäisi verrata koko liikevaihtoon, koska EPCGS-järjestelmän avulla tuodut tuotantohyödykkeet on käytetty sekä vientiä että kotimarkkinoille tarkoitettuihin tuotteisiin.

Kuitenkin on jo todettu, että kyseisen järjestelmän tuet ovat täysin riippuvaisia vientituloksesta (ks. edellä johdanto-osan 22 kappale). Perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti katsotaan asianmukaiseksi, että järjestelmästä saatua etua verrataan ainoastaan viennistä kertyneeseen liikevaihtoon, koska tuen myöntäminen liittyy tietyn arvoisen vientituloksen saavuttamiseen tiettyä ajanjaksona. Tämän vuoksi vaatimus, jonka mukaan järjestelmästä saatua etua tulisi verrata kokonaisliikevaihtoon, hylätään.

- (25) Eräs vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti, että alustavissa päätelmissä käytetty kuolettamisaika (väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 42 kappaleessa mainittu 15,5 vuotta) on väärä ja että olisi pitänyt käyttää 21 vuoden kuolettamisaikaa; tämä vastaa aikaa, jonka yritys käyttää käyttöomaisuutensa kuolettamiseen.

On syytä huomata, että alustavia päätelmiä varten tavanomaisena ruostumatonta terästä valmistavan teollisuuden käyttämänä tuotantohyödykkeiden kuolettamisaikana käytettiin 15,5 vuotta, joka on yhteistyöhön osallistuneiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamiin tietoihin perustuva keskiarvo. Tämä on perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaista; artiklassa todetaan, että jos tuki voidaan liittää käyttöomaisuuden hankintaan, tasoitustoimenpiteisiin johtavan tuen määrä lasketaan jakamalla tuki ajanjaksolle, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotannonalalla. Tämän säännöksen perusteella ei ole asianmukaista käyttää yrityskohdattavia kuolettamisaikoja. Siksi tämä vaatimus hylättiin.

- (26) Eräs vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti, että konehankintoihin liittyvää etua ei olisi pitänyt ottaa huomioon laskennassa, koska kyseisiä koneita ei ollut tilattu tutkimusajanjakson kuluessa. Asian jatkotutkimuksissa kävi selvästi ilmi, että yritys oli tämän järjestelmän puitteissa vapautettu tuontitullista, joka normaalisti olisi kannettu tutkimusajanjakson aikana. Päätelmään ei vaikuta se, että kyseiset koneet eivät välttämättä ole olleet käytössä tutkimusajanjakson aikana.

- (27) Lopuksi Intian viranomaiset väittivät, että järjestelmää käyttäneiden yritysten saaman kokonaistuen laskentaan sisällytetty korkomäärä ei sisälly Maailman kauppajärjestön (WTO) tukia ja tasoitustulleja koskevaan sopimukseen. Intian viranomaiset väittivät myös, että yhteisön käytäntönä ei ole ottaa tällaisia eria huomioon laskettaessa tukijärjestelmistä hyötyvien yritysten saaman edun määrää.

Tämä väite hylättiin edellä johdanto-osan 20 kappaleessa esitettyistä syistä.

3. Vapautus tuloverosta (Income Tax Exemption Scheme)

- (28) Väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 44–48 kappaleessa kuvattua Intian yhtiöveroa on alennettu verovuoden 1996–1997 jälkeen (ajanjakso, jona komissio teki järjestelmää koskevat

väliaikaiset päätelmänsä). Tämän vuoksi alennettu veromäärä olisi otettava huomioon kyseisten intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien saaman edun laskemisessa.

Tämän väitteen osalta huomautetaan, että perusasetuksen 5 artiklassa säädetään, että tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien määrä lasketaan vastaanottajan saaman sellaisen edun perusteella, jonka on todettu olleen tutkimusajanjakson aikana. Kuten edellä todettiin, komissio laski edun määrän alustavia päätelmiään varten verovuoden 1996–1997 perusteella (eli 1.4.1996–31.3.1997), joka vastasi parhaiten tutkimusajanjaksoa. Kyseisenä verovuonna sovellettiin 43 prosentin yhtiöveroa. Seuraavana verovuonna (eli 1.4.1997–31.3.1998) sovelletun yhtiöveron määrä laski 35 prosenttiin. Osan viimeksi mainitusta verovuodesta katsotaan ajoittuvan tämän menettelyn tutkimusajanjakson ajalle, minkä vuoksi on asianmukaista laskea tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä suhteessa näihin veroprosentteihin. Järjestelmää käyttäneiden yritysten tukimääriin on tehty vastaavat asianmukaiset oikaisut.

- (29) Intian viranomaiset väittivät, että alustavia päätelmiä tehtäessä oli toimittu vastoin yhteisön aiempaa käytäntöä sekä vastoin tukia ja tasoitustulleja koskevaa sopimusta ja perusasetusta lisäämällä koron määrä tätä järjestelmää käyttäneiden yritysten saamaan kokonaisuuteen.

Katsottiin, että yrityksen järjestelmästä saaman edun kohtuullisin mittari on yrityksen maksamatoman veron määrä tutkimusajanjaksoa parhaiten vastaavana verovuonna. Määrän katsotaan vastaavan kertasuoritteista avustusta, joka on yrityksen käytävissä tutkimusajanjaksona. Kyseiseen avustukseen on lisätty korko edellä johdanto-osan 20 kappaleessa esitetyn perustein, ja Intian viranomaisten väite on tämän vuoksi hylättävä.

4. Tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien määrä

- (30) Edellä esitettyjen eri järjestelmiä koskevien lopullisten päätelmien perusteella tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien määrä on tutkittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta seuraava:

	Passbook	DEPB	EPCGS	Tulovero	YHT.
Bhansali Bright Bars	13,7 %			0,7 %	14,4 %
Facor (Ferro Alloys Corp.)	84,5 %		1,1 %		85,6 %
Grand Foundry	84,5 %				84,5 %
Isibars	38,7 %		1,1 %	1,2 %	41,0 %
Mukand	18,1 %		0,1 %	1,4 %	19,6 %
Parekh				0,4 %	0,4 %
Panchmahal Steel	0,2 %		0,7 %		0,9 %
Raajratna Metal Industries	44,2 %			2,7 %	46,9 %
Venus Wire Industries	22,9 %			1,8 %	24,7 %
Viraj Impoexpo	25,6 %			1,4 %	27,0 %

- (31) Muiden kuin yhteistyöhön osallistuneiden intialaisten yritysten lopullinen tuen määrä, joka ilmaistaan prosentteina vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnasta, on 88,3 prosenttia, joka vastaa yhteistyössä toimineille tuottajille kussakin järjestelmässä myönnettyä korkeinta määrää.

- (32) Yksi vientiä harjoittava tuottaja, Chandan Steel Ltd., toimi yhteistyössä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, jonka yhteydessä määritettiin väliaikaiset yrityskohtaiset polkumyyntimarginaalit ja vahinkomarginaalit, mutta kyseinen yritys ei toiminut kokonaan yhteistyössä tukien vastaisen menettelyn yhteydessä. Tässä menettelyssä tuen määrän määrittelyssä sovelletaan siis perusasetuksen 28 artiklaa, ja tämän yrityksen tuen määräksi saadaan 88,3 prosenttia yhteisön rajalla -nettohinnasta. Se, että tämä yritys toimi yhteistyössä polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä, on kuitenkin otettava huomioon, ja lopullisen tasoitustullin perusteena olisi käytettävä kyseiselle yritykselle polkumyynnin vastaisen menettelyn tutkimusajanjaksona yhteisöön harjoittamalle kyseisen tuotteen tuonnille vahvistettua vahingon korvaavaa tasoa, joka on tuen määrää matalampi.

- (33) Väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 6 kappaleessa mainitun viejän (Sindia Steels Ltd.) osalta pidettiin asianmukaisena, että yhteistyössä toimineiden intialaisten yritysten todettua painotettua keskimääristä tuen määrää tulisi soveltaa tähän yritykseen. Tämän yrityksen lopullisesti määritetty tuen määrä ilmaistaan prosentteina vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnasta on 34,5 prosenttia.

E. VAHINKO

1. Yhteisön tuotannonala

- (34) Lisätutkimusten jälkeen todettiin, että yhteisön tuotannonalan kumuloitu terästankojen tuotantomäärä ei muodosta 45 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta, kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa vahvistettiin; oikea määrä on 38 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta. Tämä prosenttiosuus on perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa ja 10 artiklan 8 kohdassa esitettyjen edellytysten mukainen.

2. Yhteisön kulutus, markkinaosuudet ja Intiasta tulevan tuonnin määrä

- (35) Ilmoituksen jälkeen ei esitetty terästankojen kulutusta yhteisössä, markkinaosuuksia ja Intiasta tulevan tuonnin määrää koskevia huomautuksia. Tästä syystä vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 53–56 kappaleissa esitetyt päätelmät.

3. Tuotulla tuonnilla Intiasta tuotujen tuotteiden hinnat ja hinnan alittavuus

a) Alittavuusmarginaalien laskeminen

- (36) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (johdanto-osan 57–65 kappale) esitetään, suoritettiin yksityiskohtainen hinnan alittavuuden tarkastelu kyseisten intialaisten tuottajien osalta, joilla oli huomattavat alittavuusmarginaalit. Alittavuusmarginaalit laskettiin vertaamalla tuotetyypeittäin painotettuja keskimääräisiä vientihintoja yhteisön rajalla ja yhteisön tuotannonalan etuyhteyttä vailla olevilta osapuolilta veloittamia painotettuja keskimääräisiä vapaasti tehtaalla -hintoja. Intialaisia tuotetyyppejä,

joita vastaavia yhteisön tuotteita ei löydetty, ei otettu huomioon laskennassa sen jälkeen kun oli vahvistettu, että jäljelle jääneet liiketoimet olivat riittävän edustavia. Jos vienti tapahtui etuyhteydessä olevien yritysten välityksellä, vientihintoja oikaistiin asianmukaisesti tuonnin ja ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä tapahtuneen jälleenmyynnin välisten kustannusten sekä odotettavissa olevan voiton huomioon ottamiseksi. Yhteisön tuotannonalan myyntihintoja oikaistiin yhteisön kuljetuskustannusten huomioon ottamiseksi. Intialaiset viejät myivät ainoastaan kauppiaille, kun taas yhteisön tuotannonala myi loppukäyttäjille ja kauppiaille. Tämän vuoksi yhteisön tuotannonalan myyntiä loppukäyttäjille oikaistiin vastaamaan kauppiasporrasta. Lisäksi intialaisia myyntihintoja oikaistiin käsittelykustannusten osalta yhteisön rajalla -tasolle.

- (37) Useat intialaiset tuottajat toistivat pyyntönsä, joka koskee oikaisun tekemistä toimitusaikojen erojen ja toimitusaikojen luotettavuuden erojen vuoksi. Tuottajat väittivät erityisesti, että niiden on säännönmukaisesti annettava hyvityksiä asiakkailleen toimitusten myöhästymisten vuoksi. Toimitusten myöhästymisistä johtuvat hyvityslaskut eivät kuitenkaan osoita, että Intian pitemmät toimitusajat tai toimitusaikojen epävarmuus vaikuttaisivat myyntihintaan hintaneuvottelujen yhteydessä. Oikaisemista koskevaa pyyntöä ei näin ollen voida hyväksyä. Tässä yhteydessä otettiin huomioon myös se, että intialaisten tuottajien sopimuksen mukaiset toimitusajat vaihtelivat usein neljästä kuuteen kuukauteen, eikä tämä vaikuttanut sovittuun myyntihintaan.

- (38) Kaikki intialaiset tuottajat toistivat myös pyyntönsä oikaisun tekemisestä laatuerojen huomioon ottamiseksi. Tuottajat väittivät erityisesti, että yhteisön tuottajien tuottamien terästankojen työstettävyyttä oli parempi, mikä vähensi terästankojen jatkojalostusprosessien kiertoaikoja. Tältä osin todettiin, että yhteisön tuottajat todellakin myivät tietyn osan tuotteista tuotenimikkeellä, jolla ilmaistaan tuotteiden parempaa työstettävyyttä. Todettiin kuitenkin, ettei hintarakenne johdonmukaisesti osoittanut, että paremmin työstettäviä tuotteita myytäisiin korkeimmilla hinnoilla ja että niillä siis olisi korkeampi markkina-arvo. Tämän vuoksi oikaisua ei voitu myöntää, koska vaikutusta hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen ei todettu. Lisäksi todettiin, että kaikki intialaiset tuottajat

olivat tehneet samanlaisen oikaisupyynnön ottamatta huomioon mahdollisia laatueroja tuotteidensa välillä.

- (39) Eräs intialainen yritys väitti, että yhteisön tuotannonalan myyntihinta koostui perushinnasta ja niin kutsutusta "seostelisästä", toisin sanoen hintatekijästä, joka liittyy terästankojen sisältämiin seostisiin. Yritys vaati, että seostelisiä jätettäisiin pois yhteisön hinnoista alittavuuslaskelmien osalta. Tätä vaatimusta ei voitu hyväksyä, koska seostelisiä oli osa asiakkaiden maksamaa myyntihintaa. Tässä yhteydessä todettiin, että myös intialaisiin myyntihintoihin sisältyi seosteeseen liittyvä tekijä, vaikka siihen ei erityisesti viitattu laskussa.
- (40) Kun otetaan huomioon edellä kuvatut oikaisut, alittavuusmarginaalit ovat seuraavat:
— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd./
Bhansali Ferromet Pvt Ltd., Mumbai	14,5 %
— Chandan Steel Ltd., Umbergaon	14,9 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd.), Nagpur	13,0 %
— Grand Foundry Ltd., Mumbai	13,2 %
— Isibars Ltd., Mumbai	19,4 %
— Mukand Ltd., Mumbai	17,8 %
— Panchmahal Steel Ltd., Baroda	13,9 %
— Parekh Bright Bars Pvt Ltd., Thane	5,8 %
— Raajratna Metal Industries Ltd.,
Ahmedabad	15,8 %
— Venus Wire Industries Ltd., Mumbai	12,8 %
— Viraj Alloys Ltd./
Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai	15,7 %
- (41) Sindia Steel Ltd. -yritystä varten laskettu painotettu keskimääräinen alittavuusmarginaali (vrt. edellä johdanto-osan 33 kappale) oli 16,8 %. Näiden alittavuusmarginaalien todettiin olevan huomattavia.

b) Kilpailun vastaista toimintaa koskeva väite

- (42) Ilmoituksen jälkeen tekemissään huomautuksissa intialaiset yritykset väittivät edelleen, että alittavuusmarginaalien laskeminen sekä muut vahinkoa koskeviin tekijöihin, syy-yhteyteen ja yhteisön etuun liittyvät päätelmät tämän tutkimuksen yhteydessä ovat turhia, kun otetaan huomioon kilpailuasioita koskeva komission päätös⁽¹⁾. (Asia IV/35.814—Seostelisiä. Päätöksessä todetaan, että ruostumatonta terästä olevien levytuotteiden tuottajat yhteisössä olivat muuttaneet yhteisesti seostelisiin viitearvojen laskukaavaa. Tämän menettelytavan tavoitteena ja seurauksena on ollut sekä rajoittaa että vääristää tavanomaista kilpailua yhteismarkkinoilla.

⁽¹⁾ EYVL L 100, 1.4.1998, s. 55

- (43) Tässä yhteydessä muistutetaan, että päätös koski ruostumattomasta teräksestä valmistettuja levytuotteita, eikä ruostumattomasta teräksestä valmistettuja tankoja, jotka kuuluvat pitkiin tuotteisiin. Lisäksi levytuotteiden tuottajat ja terästankojen tuottajat ovat suurelta osin eri yrityksiä, ja terästankojen tuottajia on huomattavasti enemmän kuin teräslevytuotteiden tuottajia.
- (44) Intialaiset tuottajat ovat kuitenkin toistaneet väitteensä, että myös terästankojen osalta oli olemassa yhdenmukaistettu menettelytap. Jotkin näistä yrityksistä ovat myös tehneet terästankoja koskevasta asiasta virallisen valituksen komissiolle asetuksen (ETY) N:o 17/62⁽¹⁾ 3 artiklan perusteella. Väitteensä tueksi intialaiset yritykset kertoivat, että yksi yhteisön kansallisista teräsyhteisöistä jakoi kaikille jäsenilleen kuukausittain luettelot maan merkittävimmän tuottajan soveltamista seostelisistä. Lisäksi yritykset väittivät, että kyseinen tuottaja sovelsi samaa kerrointa (niin kutsuttua tuottokijää) kuin eri jäsenvaltioissa oleva kauppias laskeakseen terästankojen seostelisan levytuotteiden seostelisan perusteella. Yritykset väittivät, että esitetyt tiedot ovat ratkaiseva todiste siitä, että terästankojen markkinoilla noudatetaan yhdenmukaistettua menettelytapaa.
- (45) Tässä yhteydessä on syytä todeta, että seostelisäjärjestelmän soveltaminen ja tuottokijän käyttö ei sellaisenaan ole lainvastaista. Seostelisäjärjestelmän avulla ruostumattoman teräksen tuottajan on mahdollista laillisesti siirtää seostekijöiden markkinahintojen muutokset asiakkailta perittäviin myyntihintoihin ja siten suojella itseään tuotantokustannusten huomattavilta vaihteluilta. Lisäksi todettiin, että seostelisan käyttö on yleistä yhteisön ulkopuolisilla muilla teräsmarkkinoilla ja että seostelisiä on lyhyttä keskeytystä lukuun ottamatta käytetty yhteisössä usean vuoden ajan. Lisäksi Euroopan hiili- ja teräsyhteisön alaan kuuluvien tuotteiden osalta EHTY:n perustamissopimuksen 60 artiklassa ja sitä koskevassa yhteisön lainsäädännössä yhteisön tuottajia vaaditaan tiedottamaan sovellettavasta seostelisäjärjestelmästä komissiolle ja muille asianosaisille päätöksen N:o 37/54⁽²⁾ (6 artiklan b kohta).
- (46) Tämän vuoksi ja asiassa IV/35.814 tehdyn komission päätöksen mukaisesti seostelisäjärjestelmän soveltaminen voisi olla laitonta ainoastaan, jos seostelisäjärjestelmää sovellettaisiin yhdenmukaisella, toisin sanoen kilpailun vastaisella tavalla. Tästä ei kuitenkaan tutkimuksen aikana löydetty ratkaisevia todisteita.
- (47) Lisäksi todettiin, että yhteisön tuottajien samoista tuotteista perimät hinnat vertailukelpoisille asiakasryhmille vaihtelivat merkittävästi saman ajanjakson

aikana, mikä johti yhteisön tuotannonalan osalta siihen, että kannattavuus oli erilainen.

- (48) Edellä esitetyn perusteella todettiin, että vahinkoa ja yhteisön etua koskevat päätelmät, joihin alittavuusmarginaalien laskeminen sisältyi, eivät olleet merkityksellisiä, kuten intialaiset yritykset väittivät. Tämän vuoksi ei voitu hyväksyä Intian vaatimusta, että tutkimus olisi päätettävä. Ei ollut myöskään mahdollista lykätä tukien vastaista menettelyä koskevaa tutkimusta siihen asti, että komissio on saanut päätökseen väitettyä kilpailun vastaista toimintaa koskevan tutkimuksen, koska perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukaisesti tukien vastaista menettelyä koskevat tutkimukset on saatettava päätökseen 13 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta.
- (49) Todettiin kuitenkin, että komissio jatkaa väitettyä kilpailun vastaista toimintaa koskevaa tutkimusta. Jos komissio toteaa yhdenmukaistetun menettelytavan olemassaolon, se voi omasta aloitteestaan panna vireille uudelleentarkastelun. Uudelleentarkastelu toteutettaisiin nopeasti enintään 12 kuukauden kuluessa, jotta voidaan tutkia, vaikuttaako kilpailun vastainen käytäntö vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskeviin päätelmiin, ja jos, niin missä määrin.

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne

- (50) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen antamisen jälkeen ei esitetty huomautuksia yhteisön tuotannonalan tilanteesta tuotannon määrän, kapasiteetin ja kapasiteetin käytön, myynnin määrän, markkinaosuuden, myyntihintojen, kannattavuuden, työllisyyden ja varastojen osalta. Sen vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67–78 kappaleessa esitetyt päätelmät.

Intian viranomaiset asettivat kuitenkin kyseenalaiseksi näihin päätelmiin perustuvat päätelmät; erityisesti väitettiin, että yhteisön tuotantolukujen pienemisestä ei voida syyttää intialaisen tuonnin kasvua. Tämä väite koskee syy-yhteyttä, jota käsitellään jäljempänä. Intian viranomaiset väittivät myös, että yhteisön tuotannonala lisäsi myyntiään etuyhteydessä oleville osapuolille vuodesta 1994 ekstrapoloitua tutkimusajanjakson aikana (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 52 kappale). Tämä ei kuitenkaan kumoa kokonaisyntiä (erityisesti markkinaosuuden kielteistä kehitystä vuodesta 1994 lähtien) ja etuyhteyttä vailla oleville osapuolille suuntautunutta myyntiä koskevia toteamuksia ja päätelmiä, joita myös käytetään hinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa.

⁽¹⁾ EYVL 13, 21.2.1962, s. 204/62

⁽²⁾ EYVL 18, 1.8.1954, s. 470/54

5. Päätelmä

- (51) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että yhteisön tuotannonalalle aiheutuu merkittävää vahinkoa, kuten väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 79 kappaleessa esitetään.

F. SYY-YHTEYS

- (52) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen jotkin intialaiset yritykset asettivat kyseenalaiseksi sen, johtuiko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko Intiasta peräisin olevasta tuetusta tuonnista. Väitettiin erityisesti, että vahinko aiheutui muista tekijöistä, nimittäin muista maista peräisin olevasta halpatuonnista. Lisäksi väitettiin, että muiden yhteisön tuottajien tilanne ei ollut kehittynyt samansuuntaisesti kuin yhteisön tuotannonalan tilanne.
- (53) Tässä yhteydessä on syytä huomata, että Intiasta peräisin oleva tuonti oli merkittävää koko tarkasteltavana olevan ajanjakson ajan, ja sen markkinaosuus oli huipussaan 9,1 prosenttia vuonna 1996. On myös todettu, että tuontia harjoitettiin hinnoilla, jotka alittivat huomattavasti yhteisön tuotannonalan hinnat. Lisäksi otettiin huomioon, että useat kauppiat ostavat terästankoja sekä intialaisilta tuottajilta että yhteisön tuottajilta, ja tämä johtaa siihen, että markkinat ovat avoimet ja reagoivat herkästi hintaan.

Todettiin, että edellä mainitut Intiasta peräisin olevan tuonnin kehityssuuntaukset osuivat yksiin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen kanssa; tämä koski erityisesti yhteisön markkinaosuuden menetyksiä ja hintojen laskua vuodesta 1995 lähtien. Intiasta peräisin olevien terästankojen tuetun tuonnin vuoksi yhteisön tuotannonalan oli tutkimusajanjakson aikana laskettava merkittävästi hintojaan kannattavuuden heikkenemisestä huolimatta. Tämän vuoksi vahvistettiin syy-yhteys tuetun tuonnin sekä tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä.

- (54) Tutkittiin myös, ovatko muut tekijät kuin tuettu tuonti voineet olla osaltaan aiheuttamassa yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa. Tässä yhteydessä todettiin, että muista maista tuleva tuonti oli määrältään perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdassa vahvistettuja kynnyksiä vähäisempää tai lähellä kyseisiä kynnyksarvoja ja/tai hinnoiltaan kalliimpaa. Niinpä tämän tuonnin ei voida katsoa poistavan syy-yhteyttä Intiasta tulevan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

- (55) Lisäksi tutkittiin joidenkin intialaisten tuottajien väite siitä, että muiden yhteisön tuottajien tilanne oli yhteisön tuotannonalan tilannetta huomattavasti parempi. Tässä yhteydessä on pidettävä mielessä, että yksityiskohtaisia, tarkistettuja tietoja on käytettävissä ainoastaan yhteisön tuotannonalasta. Kun otetaan huomioon terästankojen markkinoiden avoimuus ja hintaherkkyys yhteisössä, pääteltiin, että muiden yhteisön tuottajien kehitys on todennäköisesti noudattanut yhteisön tuotannonalan kehityssuuntausta varsinkin hintojen osalta.

- (56) Väitettiin myös, että yhteisön tuotannonalan terästankojen myyntihintojen lasku vuodesta 1995 lähtien olisi seurausta seostehintojen laskusta. Todettiin kuitenkin, että seosteiden maailmanmarkkinahintojen muutokset koskevat myös intialaisia tuottajia, eivätkä ne siis vaikuta todettuun hintojen alittavuuteen. Lisäksi todettiin, että yhteisön tuotannonala oli myös laskenut huomattavasti perushintojaan.

- (57) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80–88 kappaleessa esitetyt päätelmät, joiden mukaan Intiasta peräisin oleva tuettu halpatuonti on erikseen tarkasteltuna aiheuttanut huomattavaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

G. YHTEISÖN ETU

- (58) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen ei esitetty perusteltuja huomautuksia yhteisön etua koskevasta tarkastelusta, joka esitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89–94 kappaleessa.
- (59) Tämän vuoksi päätellään, että toimenpiteiden käyttöön ottaminen palauttaa tehokkaan kilpailun, jonka avulla yhteisön tuotannonala voi hankkia takaisin menetetyt markkinaosuudet ja parantaa kannattavuuttaan.
- (60) Koska käyttäjät ja tuojat eivät esittäneet kantaansa, oletettiin, että odotettavissa olevan hintojen nousun vaikutus on rajallinen, kun otetaan huomioon myös ehdotettu tullin taso. Pääteltiin, että hyvän kauppataivan palauttaminen johtaisi myös varhaisemman jalostusasteen teollisuuden kilpailukyvyyn parantumiseen.
- (61) Yhteenvedona pääteltiin, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89–93 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa. Ei siis ole pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön edun mukaista.

H. TASOITUSTOIMENPITEET

- (62) Edellä olevien vientitukea, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella tarkasteltiin, minkä muotoisia ja tasoisia lopullisia tasoitustoimenpiteitä olisi toteutettava vahinkoa aiheuttavien vientitukien kauppaa vääristävien vaikutusten poistamiseksi sekä tehokkaiden kilpailuosuhteiden palauttamiseksi terästankojen markkinoille yhteisössä.
- (63) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 96–98 kappaleessa selvitettiin, laskettiin siis vahinkoa aiheuttamaton hintataso, toisin sanoen taso jolla yhteisön tuotannonala voisi kattaa tuotantokustannuksensa ja saada kohtuullisen määrän voittoa kyseisen tuotteen myynnistä.
- (64) Eräs intialainen yritys väitti, että vahinkoa aiheuttamattoman hintatason laskenta suoritettiin virheellisesti, koska kaikkien tuotelajien voittomarginaali oli sama. On huomattava, että vahinkoa aiheuttamaton hintataso laskettiin vähentämällä keskimääräisestä myyntihinnasta tuotelajeittain yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen voittomarginaali sekä lisäämällä kohtuullinen määrä voittoa, kuten edellä on selvitetty. Tätä menettelyä pidettiin tutkimuksen kannalta asianmukaisimpana.
- (65) Vahinkoa aiheuttamattoman hintatason ja intialaisten tuottajien vientihintojen vertailu johti seuraaviin vahinkomarginaaleihin ilmaistuna suhteessa vapaasti yhteisön rajalla - tason hintoihin:
— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd./Bhansali Ferromet Pvt Ltd., Mumbai	18,4 %
— Chandan Steel Ltd., Umbergaon	19,0 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd.), Nagpur	16,5 %
— Grand Foundry Ltd., Mumbai	16,6 %
— Isibars Ltd., Mumbai	25,5 %
— Mukand Ltd., Mumbai	25,3 %
— Panchmahal Steel Ltd., Baroda	17,6 %
— Parekh Bright Bars Pvt Ltd., Thane	7,5 %
— Raajratna Metal Industries Ltd., Ahmedabad	19,8 %
— Venus Wire Industries Ltd., Mumbai	16,1 %
— Viraj Alloys Ltd./ Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai	20,2 %
- (66) Sindia Steels Ltd. -yritykseen sovelletaan yhteistyössä toimineiden intialaisten yritysten vahinkomarginaalien painotettua keskiarvoa. Vahinkomarginaaliksi saatiin näin 22,1 prosenttia.

- (67) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaan tullin on vastattava tuen määrää, ellei vahinkomarginaali ole tätä alempi. Yhteistyössä toimineisiin tuottajiin sovellettavat tullit ovat siten seuraavat:
— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd./Bhansali Ferromet Pvt Ltd., Mumbai	14,4 %
— Chandan Steel Ltd., Umbergaon	19,0 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd.), Nagpur	16,5 %
— Grand Foundry Ltd., Mumbai	16,6 %
— Isibars Ltd., Mumbai	25,5 %
— Mukand Ltd., Mumbai	19,6 %
— Panchmahal Steel Ltd., Baroda	0,0 %
— Parekh Bright Bars Pvt Ltd., Thane	0,0 %
— Raajratna Metal Industries Ltd., Ahmedabad	19,8 %
— Venus Wire Industries Ltd., Mumbai	16,1 %
— Viraj Alloys Ltd./Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai	20,2 %
- (68) Sindia Steels Ltd. -yritykseen sovellettavan tullin määrän olisi oltava 22,1 prosenttia.
- (69) Pidettiin aiheellisenä vahvistaa yhteistyöhön osallistumattomiin yrityksiin sovellettava tulli korkeimman määritetyn tullin mukaisesti 25,5 prosentiksi sen vuoksi, että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyön taso oli korkea, ja koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen sekä varmistaa, että tasoitustoimenpiteitä ei kierretä.

I. SITOUKSET

- (70) Tutkimuksen myöhäisessä vaiheessa useat intialaiset yritykset esittivät sitoumuksia. Yritykset esittivät, että ne eivät tulevaisuudessa hyödyntäisi tasoitustoimenpiteiden alaiseksi todettuja vientitukia yhteisöön suuntautuvassa viennissään. Yritysten mukaan sitoumus aiheuttaisi sen, että vientihinnat nousisivat merkittävästi.

Tätä tarjousta ei voitu hyväksyä. Ensinnäkin kyseiset yritykset saivat edelleen tasoitustoimenpiteiden alaisia tukia, jotka perustuisivat muualle kuin yhteisöön suuntautuvaan vientiin ja jotka koskisivat sellaisten raaka-aineiden ja tuotantohyödykkeiden tuontia, joita käytetään muiden tuotteiden kuin terästankojen tuotantoon. Siten tällaista sitoumusta olisi mahdotonta valvoa, jolloin on mahdollista, että sitoumusta kierretään.

Toiseksi ehdotuksissa ei tehty hintasitoumuksia, ja siksi sitoumuksen hyväksymisen ei katsota poistavan tuetun tuonnin haitallisia vaikutuksia.

Ehdotusten tekemisen määräajan umpeutumisen jälkeen eräs toinen vientiä harjoittava tuottaja esitti hintasitoumusta. Tämä yritys esitti, että se noudattaisi tiettyjä vähimmäishintoja. Tarjous tutkittiin ja todettiin, että koska kyseisen tuotteen tuotetyypit ja hinnat vaihtelevat huomattavasti, olisi vaikeaa määrittää hintaa, joka poistaisi tuetun tuonnin vahingolliset vaikutukset. Sitoumusta koskevaa ehdotusta ei näin ollen voitu hyväksyä.

väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti lopullisen tullin määräisinä, jollei väliaikaisen tullin määrä ole alhaisempi; tällöin olisi sovellettava väliaikaisesta tullista annettua asetusta.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

J. VÄLIAIKAISTEN TULLIEN KANTAMINEN

- (71) Kun otetaan huomioon vientiä harjoittavien tuottajien osalta todettujen tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien suuruus ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vakavuus, pidetään tarpeellisena, että asetuksen (EY) N:o 1556/98 mukaisesti

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Intiasta peräisin olevien, CN-koodeihin 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 ja 7222 20 81 kuuluvien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa.

2. Seuraavassa luettelossa mainittujen yritysten valmistamien tuotteiden polkumyyntitullin määrä vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnasta on seuraava:

Valmistaja	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Bhansali Bright Bars Pvt Ltd./Bhansali Ferromet Pvt Ltd., Mumbai	14,4	8226
Chandan Steel Ltd., Umbergaon	19,0	8593
Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd.), Nagpur	16,5	8400
Grand Foundry Ltd., Mumbai	16,6	8401
Isibars Ltd., Mumbai	25,5	8402
Mukand Ltd., Mumbai	19,6	8403
Panchmahal Steel Ltd., Baroda	0	8404
Parekh Bright Bars Pvt Ltd., Thane	0	8594
Raajratna Metal Industries Ltd., Ahmedabad	19,8	8405
Sindia Steels Ltd., Nashik	22,1	8406
Venus Wire Industries Ltd., Mumbai	16,1	8407
Viraj Impoexpo Ltd./Viraj Alloys Ltd., Mumbai	20,2	8410
Kaikki muut yritykset	25,5	8900

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksen (EY) N:o 1556/98 mukaisesti väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät väliaikaisten tullien määrän mukaisina, jos nämä ovat lopullisia määriä alemmat. Muissa tapauksissa ne kannetaan lopullisesti käyttöön otetun tullin määrän mukaisina. Vapautetaan lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Neuvoston puolesta

J. FARNLEITNER

Puheenjohtaja

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2451/98,
annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitellylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
13 päivänä marraskuuta 1998 annettuun komission asetukseen

(*ecua/100 kg*)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	204	50,7
	999	50,7
0709 90 70	052	69,8
	204	35,6
	999	52,7
0805 20 10	204	64,6
	999	64,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	48,9
	999	48,9
0805 30 10	052	58,5
	528	57,4
	600	84,4
	999	66,8
0806 10 10	052	155,8
	400	264,4
	508	193,8
	999	204,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	23,7
	064	42,5
	388	21,0
	400	80,2
	404	73,1
	800	143,6
	999	64,0
0808 20 50	052	80,8
	064	60,4
	400	84,0
	720	52,9
	999	69,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2452/98,**annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,****asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä
192. erityisessä tarjouskilpailussa sovellettavan voiöljylle myönnettävän tuen
enimmäismäärän vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 a artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

yhteisössä suoraan kulutukseen tarkoitetulle voiöljylle tarjouskilpailulla myönnettävästä tuesta 20 päivänä helmikuuta 1990 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 429/90 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 417/98 ⁽⁴⁾, mukaisesti interventioelimet aloittavat pysyvän tarjouskilpailun tuen myöntämiseksi voiöljylle; mainitun asetuksen 6 artiklassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava vähintään 96 prosenttia rasva-ainetta sisältävälle voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärä tai voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta; käyttötarkoituksenvakuuden määrä on vahvistettava tämän mukaisesti,

saatujen tarjousten tutkimisesta seuraa, että olisi vahvistettava tarjouskilpailussa saatujen tarjousten perusteella tuen enimmäismäärä jäljempänä tarkoitetulle tasolle ja määrätävä sen perusteella käyttötarkoituksenvakuus, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 192. erityisessä tarjouskilpailussa tuen enimmäismäärä ja käyttötarkoituksenvakuus vahvistetaan seuraavasti:

— tuen enimmäismäärä:	134 ecua/100 kg
— käyttötarkoituksenvakuus:	148 ecua/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 45, 21.2.1990, s. 8

⁽⁴⁾ EYVL L 52, 21.2.1998, s. 18

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2453/98,**annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,****voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 20. erityisessä tarjouskilpailussa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 3 ja 6 kohdan ja 12 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoriatuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2571/97 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1982/98 ⁽⁴⁾, mukaisesti interventioelimet myyvät tarjouskilpailulla tiettyjä hallussaan olevia voimääriä ja myöntävät kermalle, voille ja voiöljylle tukea; mainitun asetuksen 18 artiklassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava voin

vähimmäismyyntihinta sekä kermalle, voille ja voiöljylle, jotka voidaan erottaa niiden käyttötarkoituksen, voin rasva-ainepitoisuuden ja käyttötavan mukaisesti, myönnettävän tuen enimmäismäärä, tai voidaan pitää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta; jalostusvakuuksien määrä tai määrät on vahvistettava tämän mukaisesti, ja

tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 20. erityisessä tarjouskilpailussa tuen enimmäismäärä ja jalostusvakuuden määrä vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3

⁽⁴⁾ EYVL L 256, 18.9.1998, s. 9

LIITE

voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 20. erityisessä tarjouskilpailussa 13 päivänä marraskuuta 1998 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

Kaavat			A		B	
Käyttötavat			Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita	Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita
Vähimmäismyyntihinta	Voi ≥ 82 %	Sellaisenaan	—	—	—	—
		Voiöljy	—	—	—	—
Jalostusvakuus		Sellaisenaan	—	—	—	—
		Voiöljy	—	—	—	—
Tuen enimmäismäärä	Voi ≥ 82 %		109	105	—	105
	Voi < 82 %		104	100	—	100
	Voiöljy		134	130	134	130
	Kerma		—	—	46	44
Jalostusvakuus	Voi		120	—	—	—
	Voiöljy		148	—	148	—
	Kerma		—	—	51	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2454/98,**annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,****interventioon ostetun naudanlihan ensimmäisostohinnan ja määrien vahvistamisesta asetuksen (ETY) N:o 1627/89 mukaisten interventioita koskevien yleisten toimenpiteiden osana toteutettua 212. osittaista tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1633/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo, että

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan yleisten ja erityisten interventiotimenpiteiden osalta 1 päivänä syyskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2456/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2304/98 ⁽⁴⁾, mukaisesti avattiin tarjouskilpailu naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla 9 päivänä kesäkuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1627/89 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2404/98 ⁽⁶⁾

asetuksen (ETY) N:o 2456/93 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti R3-laadulle vahvistetaan enimmäisostohinta tarvittaessa kunkin osittaisen tarjouskilpailun osalta ottaen huomioon saadut tarjoukset; 13 artiklan 2 kohdan mukaan voidaan päättää jättää tarjouskilpailu ratkaisematta; saman asetuksen 14 artiklan mukaan ainoastaan sellaiset tarjoukset, jotka ovat alhaisempia tai yhtä suuria kuin mainittu enimmäishinta, mutta jotka eivät kuitenkaan ylitä 1 kohdassa tarkoitettulla summalla korotettua

kansallisten ja alueellisten markkinoiden keskihintaa, otetaan huomioon,

212. osittaisen tarjouskilpailun tarjousten tutkimisen jälkeen ja ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 805/68 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti markkinoiden kohtuullisen tukemisen asettamat vaatimukset sekä teurastusten kausittainen kehitys, säädettävä enimmäisostohinta sekä interventioon hyväksyttävät määrät, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksella (ETY) N:o 1627/89 avatussa 212. osittaisessa tarjouskilpailussa:

a) A-luokassa tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta

b) C-luokan osalta:

- enimmäisostohinta vahvistetaan 226,10 ecuksi 100 kilogrammalta R3-laadun ruhoja tai puoliruhoja,
- ruhojen ja puoliruhojen hyväksytty enimmäismäärä vahvistetaan 4 403 tonniksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 17

⁽³⁾ EYVL L 225, 4.9.1993, s. 4

⁽⁴⁾ EYVL L 288, 27.10.1998, s. 3

⁽⁵⁾ EYVL L 159, 10.6.1989, s. 36

⁽⁶⁾ EYVL L 298, 7.11.1998, s. 12

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2455/98,**annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,****lampaan ruhojen ja puoliruhojen ennalta vahvistetun yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä Ruotsissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon lampaan- ja vuohenlihan yhteisestä markkinajärjestelystä 25 päivänä syyskuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3013/89⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1589/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

yksityisen varastoinnin tuen myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä lampaan- ja vuohenliha-alalla 27 päivänä marraskuuta 1990 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3446/90⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3533/93⁽⁴⁾, säädetään erityisesti yksityiskohtaiset säännöt, joissa tuki vahvistetaan ennakolta kiinteäksi,

yksityisen varastoinnin tuen myöntämisen erityisistä edellytyksistä lampaan- ja vuohenliha-alalla 28 päivänä marraskuuta 1990 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3447/90⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 40/96⁽⁶⁾, säädetään erityisesti sopimuskohtaiset vähimmäismäärät,

asetuksen (ETY) N:o 3013/89 7 artiklan 1 kohdan soveltaminen voi johtaa päätökseen julkisen varastoinnin tuen myöntämisestä; kyseisessä artiklassa säädetään näiden toimenpiteiden soveltamisesta kunkin hinnanmäärittelyalueen tilanteen mukaan; Ruotsissa vallitseva erityisen

vaikea markkinatilanne huomioon ottaen on katsottu aiheelliseksi aloittaa tällainen menettely, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat lampaan- ja vuohenlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jollei asetuksen (ETY) N:o 3447/90 säännöksistä muuta johdu, Ruotsissa voidaan esittää 16 päivän marraskuuta ja 11 päivän joulukuuta 1998 välisenä aikana lampaan ruhojen ja puoliruhojen yksityisen varastoinnin tukea koskevia hakemuksia 200 tonnin rajoissa. Päivää, jona haettu kokonaismäärä ylittää 200 tonnia, seuraavana päivänä ja sen jälkeen esitettyjä hakemuksia ei hyväksytä. Määriä, joita koskevat hakemukset on esitetty kokonaismäärän ylittämispäivänä, pienennetään suhteellisesti.

2. Lyhyimmän, kolmen kuukauden mittaisen varastointiajan tuki on 1 400 ecua tonnilta. Tosiasiallinen varastointiaika on kuitenkin varastojen valittavissa. Varastointiajan on oltava kolmesta kuukaudesta enintään seitsemään kuukauteen. Jos varastointiaika on pidempi kuin kolme kuukautta, tukea on lisättävä päivittäin 1,45 ecua tonnilta päivässä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 289, 7.10.1989, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 25

⁽³⁾ EYVL L 333, 30.11.1990, s. 39

⁽⁴⁾ EYVL L 321, 23.12.1993, s. 9

⁽⁵⁾ EYVL L 333, 30.11.1990, s. 46

⁽⁶⁾ EYVL L 10, 13.1.1996, s. 6

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2456/98,**annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,****A1-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 14 päivänä marraskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2190/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 2379/98 ⁽³⁾, vahvistetaan määrät, joille voidaan antaa A1-menettelyn mukaisesti muita kuin elintarvikeavun yhteydessä haettuja vientitodistuksia,

asetuksen (EY) N:o 2190/96 2 artiklassa vahvistetaan edellytykset, joilla komissio voi toteuttaa erityistoimenpiteitä niiden määrien ylittymisen välttämiseksi, joille A1-menettelyn mukaisia todistuksia saa antaa, ja

komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan nämä määrät, lisättyinä ja vähennettyinä asetuksen (EY) N:o 2190/96 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä, ylittyisivät, jos 9 päivästä marraskuuta 1998 alkaen

omenille haettuja A1-menettelyn mukaisia todistuksia annetaan rajoituksetta; sen vuoksi olisi vahvistettava tälle tuotteelle 9 päivästä marraskuuta 1998 haettuihin määriin sovellettava prosentti, jonka mukaisesti todistuksia annetaan, ja hylättävä saman hakuaajanjakson myöhempänä ajankohtana jätettävät hakemukset, jotka koskevat A1-menettelyn mukaisia todistuksia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

A1-menettelyn mukaisia vientitodistuksia omenille, joita koskeva hakemus on jätetty 9 päivänä marraskuuta 1998 asetuksen (EY) N:o 2379/98 1 artiklan mukaisesti, annetaan 60,2 prosentille kustakin haetusta määrästä.

Hylätään tämän tuotteen osalta A1-menettelyn mukaisia todistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty 9 päivän marraskuuta 1998 jälkeen ja ennen 8 päivää tammikuuta 1999.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12

⁽²⁾ EYVL L 178, 23.6.1998, s. 11

⁽³⁾ EYVL L 295, 4.11.1998, s. 15

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2457/98,
annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,
tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2092/97⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit; kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta; tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua,

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella,

asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta,

tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti; ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä II tarkoitetun viitepörssin noteerausta,

tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja, ja

asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tuontitullit vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125

⁽⁴⁾ EYVL L 292, 25.10.1997, s. 10

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli tuotaessa maa-, joki- tai merikuljetuksena Välimeren, Mustanmeren tai Itämeren satamista (ecua/t)	Tuontitulli tuotaessa lentoteitse tai muista satamista ⁽²⁾ (ecua/t)
1001 10 00	Durumvehnä ⁽¹⁾	40,73	30,73
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	46,65	36,65
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemen- vilja ⁽³⁾	46,65	36,65
	keskilaatuinen	73,89	63,89
	heikkolaatuinen	90,35	80,35
1002 00 00	Ruis	99,03	89,03
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	99,03	89,03
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	99,03	89,03
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	101,39	91,39
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	101,39	91,39
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	99,03	89,03

⁽¹⁾ Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuaiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

⁽²⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 ecua/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 ecua/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽³⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 tai 8 ecua tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(30.10.1998 ja 12.11.1998 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Noteeraus (ecua/t)	114,16	101,15	90,96	73,60	135,29 ⁽¹⁾	77,00 ⁽¹⁾
Lisä/Meksikonlahti (ecua/t)	—	10,80	4,52	10,84	—	—
Lisä/Suuret järvet (ecua/t)	15,21	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Fob Duluth.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 10,45 ecua/t; Suuret järvet—Rotterdam: 20,26 ecua/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 ecua/t (HRW2)
0,00 ecua/t (SRW2).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 14 päivänä heinäkuuta 1998,

Saksan tukijärjestelyistä, joiden puitteissa voidaan myöntää tukea, joka kuuluu monialaisten puitteiden alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille suunniteltuun ilmoitusvelvollisuuteen

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2271)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(98/639/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on antanut mainitun artiklan mukaisesti asianomaisille mahdollisuuden esittää huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

päivään elokuuta 1998 mennessä, on ilmoitettava näiden yhteisön puitteiden mukaisesti.

I. MENETTELY

- (1) Komissio ehdotti EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti kirjeellä SG(98) D/1975 5 päivältä maaliskuuta 1998 Saksalle aiheellista toimenpidettä, joka koski yhteisön uusiin valtiontukipuitteisiin, ”monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille”⁽¹⁾, jäljempänä monialaiset puitteet aluetuesta, suunniteltua ilmoitusvelvollisuutta.
- (2) Samalla kirjeellä komissio ilmoitti Saksalle ja muille jäsenvaltioille, että monialaiset puitteet aluetuesta, joiden alustava voimassaoloaika on kolme vuotta, tulevat voimaan 1 päivänä syyskuuta 1998, ja että kaikki tuetut hankkeet, joita ilmoitusvelvollisuus koskee ja joita jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei ole lopullisesti hyväksynyt 1

- (3) Lisäksi komissio pyysi Saksan viranomaisia ja muita jäsenvaltioita ilmoittamaan 20 työpäivän kuluessa mainitun kirjeen päiväyksestä, hyväksyvätkö ne monialaisten puitteiden aluetuesta käyttöönoton EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa määritellyn ilmoitusmenettelyn osalta.

- (4) Komission kirjeeseen 5 päivältä maaliskuuta 1998 Saksa vastasi kirjeellä 31 päivänä maaliskuuta 1998, että se kieltäytyi eri perusteilla hyväksymästä monialaisen järjestelyn käyttöönottoa.

- (5) Komissio ilmoitti Saksalle kirjeellä 28 päivältä toukokuuta 1998 (SG(98) D/4197) 20 päivänä toukokuuta 1998 tekemästään päätöksestä aloittaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely kaikkien sellaisten Saksan tukijärjestelmien suhteen, joiden perusteella voidaan myöntää tukea, joka kuuluu monialaisten puitteiden aluetuesta suunniteltuun ilmoitusvelvollisuuteen; tämä koskee erityisesti alueellisten talousrakenteiden parantamisen puiteohjelmaa (*Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung des regionalen Wirtschaftsstruktur*) ja investointilakia (*Investitionszulagengesetz*).

⁽¹⁾ EYVL C 107, 7.4.1998, s. 7

- (6) Menettelyä aloittaessaan komissio tarkasteli Saksan esittämiä väitteitä, joilla se perusteli kieltäytymistään hyväksymästä uutta monialaisiin puitteisiin aluetuesta kuuluvaa ilmoitusvelvollisuutta. Komissio tuli siihen tulokseen, ettei ollut mitään perusteita hyväksyä Saksan kieltäytymistä.
- (7) Komissio varasi edellä mainitulla kirjeellä Saksalle tilaisuuden toimittaa huomautuksensa kahden viikon kuluessa kirjeen vastaanottamisesta. EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti muille jäsenvaltioille ja muille asianomaisille ilmoitettiin asiasta julkaisemalla kirje *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*⁽¹⁾, ja niitä kehoitettiin esittämään huomautuksensa.
- (8) Saksa toimitti menettelyä koskevat huomautuksensa komissiolle kirjeellä 12 päivältä kesäkuuta 1998.
- (9) Muut jäsenvaltiot tai asianomaiset eivät tehneet huomautuksia.

II. SAKSAN HUOMAUTUKSET

- (10) Saksan viranomaiset ilmoittivat kirjeellään 12 päivältä kesäkuuta 1998 esittäneensä jo kantansa monialaisista puitteista alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille lausunnoissa sekä komission kanssa käydyn kirjeenvaihdon ja kahdenvälisten keskustelujen yhteydessä. Viranomaiset olivat tiivistäneet kantansa tiedonannossaan 31 päivältä maaliskuuta 1998.
- (11) Saksan viranomaiset toivat esille seuraavat neljä kohtaa, joita komissio ei niiden mielestä tarkastellut ja arvioinut riittävästi kirjeessään 28 päivältä toukokuuta 1998.
- a) Huolimatta komission kannasta, jonka mukaan yhteisön puitteet mahdollistavat kolmen selkeästi määritellyn perusteen soveltamisen avulla riittävän tarkan ennustettavuuden, edes sellainen mahdollinen tuensaaja, jolla on tiedossa kaikki asiaankuuluvat tosiseikat, ei pysty ennakoimaan, miten komissio arvioi näitä tosiseikkoja ja millaisen päätöksen se tekee kussakin yksittäistapauksessa. Kuten komissio itsekin mainitsi kirjeessään 28 päivältä toukokuuta 1998, sillä on harkintavaltaa EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan soveltamisessa.
- b) Erityisesti kilpailutekijän suhteen on todettava, että mahdollinen tuensaaja ei voi tietää, miten komissio arvioi todellista markkinatilannetta. Komissio on ilmoittanut ottavansa arvioinnissa huomioon asiaa kannalta merkityksellisen toimialan/alatoimialan. Tässä erittäin muodollisessa menettelyssä jätettiin huomiotta se tosiseikka, että asian kannalta merkityksellisen

toimialan osa-alueet voivat olla dynamiikaltaan erilaisia, joten koko toimialaan kohdistuvasta arvioinnista poikkeava arviointi voi tuotteen erityisominaisuuksien vuoksi olla perusteltu.

- c) Vaikka komissio totesi, että työpaikkojen luomista edistetään pääoman ja työvoiman suhdetta arvioimalla, kyseisten työpaikkojen kestävyyttä ja kilpailukykyä ei korostettu riittävästi. Tämä on erityisen merkittävä näkökohta alueilla, joilla palkkakustannukset ovat korkeat, kuten Saksassa.
- d) Komission lausumista ilmenee, että vaikka alueellinen vaikutustekijä otetaan huomioon, mahdolliselle tuensaajalle ei voida tarjota riittävää oikeusvarmuutta ja ennustettavuutta. Kuten komissio itsekin myönsi, tuen myöntämisen hetkellä olisi oltava tiedossa, miten kyseinen yksittäinen hanke vaikuttaa työpaikkojen välittömään ja välilliseen luomiseen. Vaikka komissio oli painottanut, että tämä tekijä ei johtaisi tuen vähentämiseen vaan korvaisi jossain määrin muiden tekijöiden vaikutusta ja tältä osin suunniteltiin erityisiä jälkiseurantaan liittyviä varokeinoja, tuki-intensiteetin korottaminen taannehtivasti valvonnan tulosten perusteella ei voisi enää vaikuttaa investointipäätökseen, vaan johtaisi ainoastaan tuen myöntämiseen yrityksille, jotka olisivat joka tapauksessa investoineet. Jo myönnetyn tuen taannehtiva alentaminen kyseenalaistaisi investoijan taloudellisten laskelmien perustan, mikä on sitäkin kyseenalaisempaa otettaessa huomioon, että asetetut vaatimukset eivät ainakaan työpaikkojen välillisen luomisen osalta koske pelkästään sellaisia seikkoja, joihin tuensaaja pystyy vaikuttamaan.
- (12) Saksa totesi, että komissio ei ollut pystynyt poistamaan niiden yhteisön monialaisia puitteita kohtaan tuntemiaan epäluuloja, joten ne eivät hyväksy vielä niiden käyttöönottoa.

III. SAKSAN HUOMAUTUSTEN ARVIOINTI

Yleistä

- (13) EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdassa määrätään, että komissio seuraa jatkuvasti jäsenvaltioiden kanssa niiden voimassa olevia tukijärjestelmiä. Se tekee jäsenvaltioille ehdotuksia yhteis-markkinoiden asteittaisen kehittämisen tai yhteis-markkinoiden toiminnan kannalta aiheellisiksi toimenpiteiksi.
- (14) Komissio on valmistellut usean vuoden ajan uusia sääntöjä, joita oli tarkoitus soveltaa suuriin investointihankkeisiin myönnettävän aluetuen valvontaan. Komissio ilmoitti ensimmäisen kerran

⁽¹⁾ EYVL C 171, 5.6.1998, s. 4

aikkeestaan vahvistaa horisontaalinen lähestymistapa tällaisiin hankkeisiin myönnettävän valtiontuen valvonnassa neuvostolle, parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle osoittamassaan tiedonannossa "Euroopan unionin teollisuuden kilpailukyky politiikka" ⁽¹⁾. Tähän liittyen yhteisön teollisuuden kilpailukyvyyn lujittamisesta 23 päivänä marraskuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽²⁾ viitataan sittemmin suoraan horisontaalisen lähestymistavan tarkastelun tarpeeseen.

- (15) Komission ja jäsenvaltioiden välillä käytiin säännöllisesti keskusteluja uusien yhteisön puitteiden määräyksistä. Komissio esitteli Brysselissä 15 päivänä tammikuuta 1997 järjestetyssä jäsenvaltioiden tukiasiantuntijoiden monenvälisessä kokouksessa näiden keskustelujen perusteella tarkistettun luonnoksen monialaisista yhteisön puitteista aluetuesta suurille investointihankkeille. Jäsenvaltioiden suuri enemmistö suhtautui kyseisessä kokouksessa myönteisesti komission esittämään tarkistettuun ehdotukseen. Kokouksen jälkeen komissio kysyi jäsenvaltioiden mielipidettä ehdotuksen teknisistä yksityiskohdista kirjeellä 25 päivältä helmikuuta 1997 ja kävi useita kahdenvälisiä keskusteluja jäsenvaltioiden kanssa, Saksa mukaan lukien. Monialaisten puitteiden aluetuesta käyttöönotto kuului myös ensisijaisena tavoitteena yhtenäismarkkinoita koskevaan komission toimintasuunnitelmaan, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi Amsterdamissa 16-17 päivänä kesäkuuta 1997 pitämässään kokouksessa.

- (16) Kuten komissio totesi aloittaessaan menettelyn, se pyrki vuonna 1997 voimakkaasti ottamaan huomioon Saksan yhteisön puitteita koskevaan tekstiluonnokseen tekemät varaukset, vaikka Saksa ei vastannut kirjallisesti komission kirjeeseen 25 päivältä helmikuuta 1997, jossa kaikkia jäsenvaltioita kehoitettiin esittämään huomautuksensa tekstin tietyistä osista. Komission ja Saksan viranomaisten välillä käytiin sittemmin useita kahdenvälisiä keskusteluja, joiden perusteella komissio teki tekstiluonnokseen tiettyjä muutoksia. Näihin kahdenvälisiin näkemystenvaihtoihin kuului 15 päivänä heinäkuuta 1997 järjestetty kokous, jonka jälkeen asiasta käytiin kirjeenvaihtoa (komission kirjeet 28 päivältä heinäkuuta 1997 ja 15 päivältä joulukuuta 1997 ja Saksan viranomaisten kirje 24 päivältä marraskuuta 1997).

- (17) Näiden kahden- ja monenvälisten keskustelujen aikana ja huomioon ottaen kompromissit, joita useimpien jollei kaikkien jäsenvaltioiden oli tehtävä yksimielisyyteen pääsemiseksi, komissio

teki selväksi, että monialaiset puitteet aluetuesta otettaisiin käyttöön kokeiluluontoisesti ainoastaan kolmeksi vuodeksi ja että ennen kyseisen kauden päättymistä komissio arvioi perinpohjin monialaisten puitteiden aluetuesta hyödyllisyyttä ja laajuutta sekä harkitsee muun muassa niiden jatkamisen, tarkistamisen tai kumoamisen tarvetta.

- (18) Komissio ehdotti kirjeellään 5 päivältä maaliskuuta 1998 kaikille jäsenvaltioille, Saksa mukaan lukien, perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukaisia valtioneuvoston liittyviä aiheellisia toimenpiteitä, jotka koskivat monialaisissa yhteisön puitteissa vahvistettua ennakkoilmoitusvelvollisuutta.
- (19) Saksa ei ole missään vaiheessa menettelyä kiistänyt komission oikeutta tällaisen ehdotuksen tekemiseen. Se on itse asiassa ilmoittanut komissiolle kannattavansa pyrkimystä välttää toimialakohtaiset säännöt horisontaalisen lähestymistavan avulla. Saksa katsoo kuitenkin, että monialaisten puitteiden aluetuesta määräykset ovat eräiltä kohdin epätydyttävät ja että komissio ei ole ottanut riittävästi huomioon sen viranomaisten aiemmin ilmaissia epäilyksiä. Tämän menettelyn aiheena on Saksan kieltäytyminen hyväksymästä suunniteltua yhteisön puitteiden ilmoitusvelvollisuutta.

Saksan väitteiden tarkastelu

- (20) Saksa väittää ensiksi tuomatta esille mitään uusia seikkoja, että yhteisön puitteiden mahdolliselle tuensaajalle tarjoama ennakoitavuus on riittämätön. Komissio ei voi hyväksyä tätä väitettä, vaan katsoo sitä vastoin, että kolmen arviointiperusteen soveltamisen avulla monialaisilla puitteilla aluetuesta pystytään tarjoamaan riittävässä määrin ennakoitavuus ja avoimuus. Koska mahdolliset tuensaajat tuntevat tarkasti omat toimialansa ja alatoimialansa sekä oman markkina-asemansa näillä aloilla, komissio uskoo niiden voivan yleensä ennakoita suhteellisen tarkoin, mikä on kilpailutekijän arvioinnin todennäköinen tulos. Pääoma/työvoima-arviointitekijän osalta tämä on laskettava siten, että ehdotetun pääoman määrä jaetaan luotujen/säilytettyjen työpaikkojen arvioidulla määrällä. Alueellisen vaikutustekijän soveltamisen osalta komission on laadittava arvionsa jäsenvaltioiden itsensä yhteisön puitteiden liitteenä olevan vakioimuotoisen ilmoituslomakkeen nojalla toimittamien tietojen perusteella. Koska nämä tiedot perustuvat väistämättä mahdollisen tuensaajan antamiin tietoihin, komission kyseistä tekijää koskevan analyysin tuloksen olisi myös oltava yleisesti ennustettavissa. Jälkiseuranta koskevaa kysymystä käsitellään myöhemmin.

⁽¹⁾ KOM(94) 319 lopullinen.

⁽²⁾ EYVL C 343, 6.12.1994, s. 1

- (21) Tämän lisäksi komissio katsoo, etteivät yhteisön puitteet, kuten Saksa ilmeisesti toivoo, voi vaikuttaa siihen harkintavaltaan, jota Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komissio käyttää EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi, esimerkiksi 15 päivänä kesäkuuta 1993 annettu tuomio asiassa C-255/91 *Matra v. komissio* ⁽¹⁾. Mahdollisilla tuensaajilla ei sillä hetkellä, jolloin ehdotetusta tuesta ilmoitetaan komissiolle, ole oikeudellista varmuutta tuen hyväksymisestä. Tätä periaatetta sovelletaan muun muassa ehdotettuun alueelliseen investointitukeen niillä toimialoilla, joilla sovelletaan alakohtaisia yhteisön puitteita (esimerkiksi moottoriajoneuvot, tekokuidut, teräs). Jäsenvaltioiden on lisäksi toisinaan täytynyt hyväksyä ehdotetun tukitason alentaminen komission hyväksynnän saamiseksi. Sisällyttämällä monialaisiin puitteisiin aluetuesta avoimia ja määrällisesti ilmaistavia perusteita komissio uskoo kuitenkin, että ehdotettu lähestymistapa johtaa parempaan ennustettavuuteen.
- (22) Toiseksi Saksa perusteli, että yksittäisten tapausten olosuhteet voivat edellyttää komissiolta joustavampaa lähestymistapaa kuin mitä yhteisön puitteissa on sallittu sen suhteen, kuinka pitkälle toimialat/alatoimialat voidaan eriyttää kilpailutehtävien arviointia varten.
- (23) Komissio ei voi hyväksyä tätä väitettä. Saksan ehdottamaan lähestymistapaan sisältyy väistämättä vaara erimielisyyksistä, jotka koskevat komission arviointia varten valitsemia osa-alueita. Se voisi johtaa juuri sellaiseen epävarmuuteen ja ennakoimattomuuteen, jota Saksa lausumansa mukaan pyrkii välttämään. Olisi muistettava, että yhteisön puitteissa vahvistetaan jo nyt, että toimialaa/alatoimialaa arvioidaan sillä kaikkien alimmalla tasolla, jolta on saatavissa objektiivisia yhteisön laajuisia tietoja. Haluttaessa tarkastella, esiintyykö alalla rakenteellista ylikapasiteettia vaiko ei, alaviitteessä 13 ilmoitetaan selvästi, että toimiala tai alatoimiala määritellään NACE-toimialaluokituksen jaottelun tarkimman mahdollisen rajauksen mukaisesti.
- (24) Monialaisten puitteiden aluetuesta 3.4 kohdassa todetaan lisäksi, että jos kapasiteetin käytöstä ei ole saatavilla riittävästi tietoa, komissio tarkastelee, tehdäänkö investointi taantuvilla markkinoilla, ja tätä varten komissio vertailee kyseisten tuotteiden kulutusta Euroopan talousalueen koko teollisen tuotantotoiminnan kasvuvauhtiin. Tällaisessa analyysissä otettaisiin joka tapauksessa huomioon markkinoiden viimeaikainen kehitys kyseisten tuotteiden osalta. Lisäksi mitä tulee komission arviointiin siitä, olisiko sallittua tukitasoa alennettava, jos yrityksellä on suuri markkinaosuus (yli 40 prosenttia) asian kannalta merkityksellisten tuotteiden markkinoilla, puitteiden 3.6 kohdassa selvitetään, että yleisestä säännöstä voidaan myöntää poikkeuksia, esimerkiksi jos yritys luo markkinat uudelle tuotteelle täysin innovatiivisen toiminnan avulla.
- (25) Kolmanneksi Saksa perustelee, että pääoma/työvoima -arviointitehtävissä ei oteta huomioon luotujen työpaikkojen kestävyttä ja kilpailukykyä eikä korkeiden palkkakustannusten paikkakuntia, kuten Saksa.
- (26) Komissio ei voi hyväksyä näitä perusteluja. Se ei katso olevansa yhteisön puitteiden perusteella velvollinen esittämään näkemystään siitä, ovatko luodut työpaikat todennäköisesti kestäviä pitkällä aikavälillä, vaan on sitä mieltä, että tämä tehtävä kuuluu paremmin asianomaisten kansallisten viranomaisten toimivaltaan. Komission 16 päivänä joulukuuta 1997 antamissa alueellisia valtiontukia koskevista suuntaviivoissa ⁽²⁾ määrätään joka tapauksessa, että työpaikkojen luomiseen myönnettävän alueellisen investointituen ehtona on kyseisten työpaikkojen säilyminen vähintään viiden vuoden ajan. Komissio on lisäksi sitä mieltä, että myös työpaikkojen kilpailukyky on pohjimmiltaan sellainen kysymys, josta jäsenvaltiot voivat päättää aluepolitiikkansa puitteissa.
- (27) Komission mielestä ei ole syytä olettaa, että yhteisön puitteilla rohkaistaisiin jäsenvaltioita myöntämään tukea hankkeisiin, joilla luodaan enemmän kuin muuten luotaisiin työpaikkoja, jotka ovat kuitenkin vähemmän kilpailukykyisiä. Komissio korostaa, että sen tarkoituksena ei ole rangaista korkean teknologian alan työpaikkojen luomisesta, vaan vähentää kilpailun mahdollisesti vakavaa vääristymistä, joka johtuu kohtuuttomien tukimäärien myöntämisestä erittäin suuriin investointihankkeisiin ja työpaikkojen vaarantamisesta muualla yhteisössä. Kun tukea myönnetään yrityksille, joiden kokonaiskustannukset ovat suhteellisen pääomavaltaisia, niiden yksikkökustannukset laskevat merkittävästi, jolloin ne saavat huomattavaa kilpailuetua tukea saamattomiin kilpailijoihinsa verrattuna. Mitä korkeampi on tuetun investointihankkeen pääomavaltaisuus, sitä vääristävämpiä vaikutuksia pääomatuista on kilpailulle.
- (28) Samanaikaisesti komissio haluaa säilyttää yhteisön epäsuotuisampien alueiden vetovoiman, Saksan uudet osavaltiot mukaan lukien, varmistamalla myönteisen suhtautumisen hankkeisiin, joilla

⁽¹⁾ Kok. 1993, s. I-3203.⁽²⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9

luodaan kyseisille alueille välittömästi ja välillisesti merkittävä määrä työpaikkoja. Tämä vastaa Luxemburgissa marraskuussa 1997 järjestetyn työllisyyttä käsitelleen huippukokouksen päätelmiä.

- (29) Olisi myös korostettava, että uudet säännöt eivät johda tuen kieltämiseen yksittäistapauksissa, vaan pikemminkin asianmukaisen tukijärjestelmän puitteissa tavallisesti sallittujen korkeimpien aluetukirajojen mahdolliseen mukauttamiseen kolmen täsmennetyn perusteen mukaisesti. Käytännössä koko yhteisössä toteutettaviin hyvin suuriin hankkeisiin ei nykyisin usein myönnetä aluetukijärjestelmien sallimia suurimpia tukimääriä. Ottaen huomioon ilmoittamisella asetetut raja-arvot on lisäksi odotettavissa, että uusia yhteisön puitteita sovelletaan ainoastaan suhteellisen pieneen määrään hankkeita ja useimmissa tapauksissa ne eivät loukkaa jäsenvaltioiden vapautta aluepolitiikkansa suhteen.
- (30) Komissio muistuttaa edelleen, että alueellista vaikutusta koskeva tekijä perustuu niiden välillisesti ja välittömästi luotujen työpaikkojen väliseen suhteeseen, jotka syntyivät kyseisillä tukialueilla toteutetun investoinnin tuloksena. Tästä seuraa, että vaikka erittäin pääomavaltainen investointi loisi välittömästi ainoastaan vähän työpaikkoja, hanke voi silti olla oikeutettu bonukseen edellyttäen, että se luo välillisesti vähintään kohtuullisen määrän lisätyöpaikkoja.
- (31) Neljänneksi Saksa perusteli, että yhteisön puitteet eivät tarjoa asianmukaista oikeusvarmuutta ja ennakoitavuutta alueellista vaikutusta koskevan tekijän suhteen ja että tietyt tekijät eivät ole tuensaajan valvottavissa ja ne ilmoittavat vastustavansa jälkiseurantaan liittyviä määräyksiä. Komissio myöntää, että hankkeen täsmällisiä vaikutuksia työpaikkojen välittömän ja välillisen luomisen kannalta ei ole jokaisessa tapauksessa mahdollista ilmoittaa ennakolta. Se uskoo kuitenkin, että monialaisten puitteiden aluetuesta kattamien laaja-alaisten alueellisten investointihankkeiden osalta on realistista odottaa, että tuensaaja pystyy tarjoamaan luotettavia arvioita hankkeen avulla välittömästi ja välillisesti luotavista työpaikoista (viimeksi mainituilla tarkoitetaan ensisijaisten alihankkijoiden ja asiakkaiden kanssa tukialueella, jolla yritys sijaitsee, tai sen läheisyydessä sijaitsevilla tukialueilla (eli EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a tai c alakohdan mukaisilla alueilla) luotuja työpaikkoja). Komission päätöksen noudattamisen varmistamiseksi on komission mielestä tärkeää painottaa entistä enemmän jälkiseurantajärjestelyjä. Olisi myös otettava huomioon, että koska luotujen työpaikkojen määrään sidoksissa olevat tekijät perustuvat erilaisiin arvoihin, käytännössä tulee

olemaan alueita, joilla luotujen työpaikkojen todellinen määrä voi poiketa ilmoitetusta määrästä, eikä jälkiseurantavaiheessa silti edellytetä sallitun tukitason alentamista. Lopuksi komissio toteaa, että vastoin Saksan ilmeistä käsitystä yhteisön puitteisiin ei sisälly määräyksiä sallitun tukimäärän lisäämisestä jälkiseurannan puitteissa. Päinvastoin se seikka, että tuetulla hankkeella on luotu työpaikkoja ennakoitua enemmän, on ainoastaan osoitus siitä, että lisätuki on tarpeeton.

IV. PÄÄTELMÄ

- (32) Edellä mainituista syistä komissio katsoo, ettei sen ole perusteltua muuttaa monialaisia puitteita aluetuesta koskevaa aiheellista toimenpidettä.
- (33) Kaikki muut jäsenvaltiot ovat hyväksyneet ehdoitta monialaisiin puitteisiin aluetuesta sisältyvän ilmoitusvelvollisuuden käyttöönoton kolmeksi vuodeksi 1 päivästä syyskuuta 1998 alkaen komission ehdotuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden tasapuolisen kohtelun periaatteen mukaisesti komissio ei voi hyväksyä sitä, että yhteisön puitteita ei sovelleta yhdessä jäsenvaltiossa.
- (34) Tämän vuoksi komissio päätelee, että Saksan kansalliset tukijärjestelmät eivät EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan perusteella sovelletta yhteismarkkinoille siltä osin kuin niissä ei noudateta valtiontukia koskevia aiheellisia toimenpiteitä, jotka annettiin Saksalle tiedoksi kirjeellä SG(98) D/1975 5 päivältä maaliskuuta 1998.
- (35) Koska Saksa kieltäytyy toteuttamasta kyseistä aiheellista toimenpidettä, komissiolla, joka on aloittanut ja toteuttanut EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn, on oikeus vaatia nykyisten valtiontukijärjestelmien muuttamista kyseisen määräyksen mukaisella ja III osastossa esitettyihin seikkoihin perustuvalla päätöksellä, ja velvoittaa Saksa noudattamaan monialaisissa puitteissa aluetuesta vahvistettua ilmoitusvelvollisuutta.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Saksaa vaaditaan EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittamaan komissiolle 1 päivän syyskuuta 1998 ja 31 päivän elokuuta 2001 välisenä ajanjaksona kaikki suunnitellut tukitoimenpiteet, jotka täyttävät monialaisten puitteiden alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille 2 kohdassa (ilmoitusvelvollisuus) vahvistetut perusteet.

2 artikla

Saksan on ilmoitettava komissiolle kahden viikon kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta sen noudattamiseksi toteutetut toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 14 päivänä heinäkuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 13 päivänä lokakuuta 1998,****luvan antamisesta jäsenvaltioille hyväksyä tilapäisesti sellaisen metsänviljelyaineiston pitäminen kaupan, joka ei täytä neuvoston direktiivin 66/404/ETY vaatimuksia***(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3105)**(98/640/EY)*

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon metsänviljelyaineiston pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/404/ETY (¹), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon eräiden jäsenvaltioiden esittämät pyynnöt, sekä katsoo, että

liitteissä tarkoitettujen lajikkeiden viljelyaineiston tuotanto on kaikissa jäsenvaltioissa tällä hetkellä riittämätöntä ja tästä syystä direktiivin 66/404/ETY vaatimusten mukaista viljelyaineistoa ei ole mahdollista hankkia,

myöskään kolmannet maat eivät kykene toimittamaan riittävässä määrin kyseisten lajikkeiden viljelyaineistoa, jolla olisi samat takeet kuin yhteisössä tuotetulla viljelyaineistolla ja joka olisi edellä mainitun direktiivin säännösten mukaista,

tämän vuoksi olisi annettava jäsenvaltioille lupa hyväksyä rajoitetuksi ajaksi kyseisten lajikkeiden lievennetyt vaatimukset täyttävän viljelyaineiston pitäminen kaupan direktiivin 66/404/ETY vaatimukset täyttävän viljelyaineiston puuttumisen korjaamiseksi,

geneettisistä syistä viljelyaineisto on korjattava kyseisten lajikkeiden luontaiselta alkuperäalueelta, ja tämän aineiston tunnistettavuuden varmistamiseksi on tarpeen esittää parhaat mahdolliset takeet,

lisäksi viljelyaineistoa voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos siihen on liitetty asiakirja, jossa on tietyt tiedot kyseisestä viljelyaineistosta,

lisäksi kullekin jäsenvaltiolle olisi annettava lupa hyväksyä alueellaan sellaisten siementen pitäminen kaupan, jotka täyttävät direktiivissä 66/404/ETY säädetyt lievennetyt lähtöpaikkaa koskevat vaatimukset tai *Populus nigra*

viljelyaineiston osalta lievennetyt luokkaa koskevat vaatimukset, jos tällaisten aineiston pitämiselle kaupan on annettu muissa jäsenvaltioissa lupa tämän päätöksen perusteella, ja

tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioille annetaan lupa hyväksyä alueellaan sellaisten siementen, jotka eivät täytä direktiivin 66/404/ETY lähtöpaikkaa koskevia vaatimuksia, pitäminen kaupan tämän päätöksen liitteen I mukaisesti sillä edellytyksellä, että esitetään 2 artiklassa säädetty todiste siementen lähtöpaikasta ja korkeudesta, jossa ne on korjattu.

2. Jäsenvaltioille annetaan lupa hyväksyä alueellaan edellä mainituista siemenistä yhteisössä tuotettujen nuorten taimien pitäminen kaupan.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistetta pidetään esitettynä, jos viljelyaineisto kuuluu OECD:n (taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö) kansainväliseen kauppaan tarkoitetun metsänviljelyaineiston valvontaa koskevan järjestelmän luokkaan "tunnistettu viljelyaineisto", tai tämän järjestelmän muuhun luokkaan.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua OECD-järjestelmää ei sovelleta lähtöpaikkaan, hyväksytään muut viralliset perusteena olevat asiakirjat.

3. Jos virallisia perusteena olevia asiakirjoja ei voida esittää, jäsenvaltiot voivat hyväksyä muut epäviralliset asiakirjat.

(¹) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2326/66

3 artikla

Jäsenvaltioille annetaan lupa hyväksyä alueellaan tämän päätöksen liitteen II edellytysten mukaisesti sellaisen *Populus nigra* saadun kasvullisen lisäysaineiston pitäminen kaupan, joka ei täytä kyseiselle luokalle direktiivin 66/404/ETY 4 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

4 artikla

1. Muille jäsenvaltioille kuin hakemuksen tehneille jäsenvaltioille annetaan lupa hyväksyä alueellaan tässä päätöksessä tarkoitettujen siementen tai *Populus nigra* osalta kasvullisen lisäysaineiston pitäminen kaupan tämän päätöksen liitteiden edellytysten mukaisesti hakemuksen tehneiden jäsenvaltioiden esittämiin tarkoituksiin.

2. Edellä oleva 1 kohdan soveltamiseksi asianomaisten jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan hallinnollisesti. Muiden jäsenvaltioiden on ilmoitettava hakijajäsenvaltioille aikomuksestaan sallia tällaisen viljelyaineiston kaupan pitäminen ennen kuin lupa voidaan myöntää. Hakijajäsenvaltiot voivat esittää vastalauseen ainoastaan jos koko tässä päätöksessä säädetty määrä on jo myönnetty.

5 artikla

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklassa säädetty lupa päättyy 30 päivänä marraskuuta 1999 siltä osin kuin se koskee metsänviljelyaineiston ensimmäistä kaupan pitä-

mistä. Sitä seuraavia kaupan pitämisiä koskeva lupa päättyy 31 päivänä joulukuuta 2001.

6 artikla

Edellä 5 artiklassa tarkoitetun metsänviljelyaineiston ensimmäisen yhteisössä kaupan pitämisen osalta jäsenvaltioiden on annettava ennen 1 päivää tammikuuta 2000 komissiolle tiedoksi lievennetyt vaatimukset täyttävän aineiston määrät, jotka on hyväksytty kaupan pidettäväksi niiden alueella tämän päätöksen mukaisesti. Komissio antaa asiasta tiedon muille jäsenvaltioille.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

*MERKKIEN SELITYKSET**1. Jäsenvaltio*

B	= Belgian kuningaskunta
DK	= Tanskan kuningaskunta
D	= Saksan liittotasavalta
EL	= Helleenien tasavalta
E	= Espanjan kuningaskunta
F	= Ranskan tasavalta
IRL	= Irlanti
I	= Italian tasavalta
L	= Luxemburgin suurherttuakunta
NL	= Alankomaiden kuningaskunta
A	= Itävallan tasavalta
P	= Portugalin tasavalta
UK	= Yhdistynyt kuningaskunta

2. Lähtömaat tai -alueet

CA	= Kanada
CA (BC)	= Kanada (Brittiläinen Kolumbia)
CA (QCI)	= Kanada (Kuningatar Charlotten saari)
CH	= Sveitsi
CN	= Kiina
CZ	= Tšekki
EC	= Euroopan yhteisö
MK	= Entisen Jugoslavian tasavalta Makedonia
HR	= Kroatia
JP	= Japani
PL	= Puola
RO	= Romania
SI	= Slovenia
US	= Amerikan yhdysvallat

3. Muut lyhenteet

max. alt.	= enimmäiskorkeus
OEP	= tai vastaavaa alkuperää
ECSA	= alkuperä EY:n valitsemalta alueelta
SIA	= tunnistettu kuuluvaksi luokkaan "A"

*ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I —
ALLEGATO I — BIJLAGE I — ANEXO I — LIITE I — BILAGA I*

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-membro Jäsenmaa Medlemsstat	Abies alba		Larix leptolepis		Pinus strobus	
	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst
B	5	RO	30	JP	10	CA (Ontario), US
DK	250	RO	15	JP	—	—
D	100	EC (D/OEP), CZ, CH, RO, MK	50	EC (D/OEP), JP	50	US (Appalachians), EC (D/OEP)
EL	—	—	—	—	—	—
E	100	EC (E/OEP)	77	JP, CN	6	US, EC (E/OEP)
F	—	—	30	JP	—	—
IRL	—	—	280	JP (Hokkaido)	—	—
I	—	—	—	—	—	—
L	—	—	—	—	—	—
NL	40	RO	20	JP	25	US, CA
A	350	SI, HR, CZ, PL	5	SI	40	US (Eastern States, Appalachians), CZ, SI
P	—	—	—	—	—	—
UK	—	—	350	JP (Hokkaido, Nagano), EC (UK/OEP)	—	—

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-membro Jäsenmaa Medlemsstat	Picea sitchensis		Pseudotsuga taxifolia	
	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härkomst
B	20	US (Washington)	400	US (Washington, SIA max. alt. 450 m, ECSA)
DK	—	—	45	US (Washington/Darrington)
D	100	CA (QCI, West Coast) US (Washington), EC (D/OEP)	2 000	US (Washington, Oregon) CA (BC), EC (D/OEP)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-membro Jäsenmaa Medlemsstat	Picea sitchensis		Pseudotsuga taxifolia	
	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härbkomst	kg	Procedencia Oprindelse Herkunft Προέλευση Provenance Provenance Provenienza Herkomst Proveniência Alue Härbkomst
EL	—	—	—	—
E	76	US	821	US (Oregon, Washington, California)
F	50	US (California, Oregon, Washington)	130	EC (F/OEP) US (Washington, Oregon, California), EC (SIA max. alt. 450 m), Vergers à graines fran- çais
IRL	180	US (Washington, North Oregon)	70	US (Washington, Oregon)
I	—	—	60	US (Oregon, California)
L	—	—	10	US (Washington max alt. 610 m)
NL	2	US, CA	—	—
A	4	US, CA	265	US (Washington, Oregon) CA(BC)
P	—	—	50	EC (P Northern region/OEP), US (California)
UK	200	CA (BC), US (Washington, Oregon)	200	US (Washington max. alt. 450 m), CA (BC), EC (UK/OEP)

*ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II —
ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II*

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-membro Jäsenmaa Medlemsstat	Populus nigra
	No of plants
D	30 000

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 4 päivänä marraskuuta 1998,

jäsenvaltioiden oikeuttamisesta säätämään poikkeuksia tietyistä neuvoston direktiivin 77/93/ETY Japanista peräisin olevia sukujen *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. ja *Pinus* L. kasveja koskevista säännöksistä tehdyn päätöksen 93/452/ETY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3333)

(98/641/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä toimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/93/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/2/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 14 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden esittämät pyynnöt

sekä katsoo, että

direktiivin 77/93/ETY säännösten mukaisesti Euroopan ulkopuolisista maista peräisin olevia sukujen *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. ja *Pinus* L. kasveja, hedelmiä ja siemeniä lukuun ottamatta, ei periaatteessa saa tuoda yhteisöön,

komission päätös 93/452/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 96/711/EY⁽⁴⁾, oikeuttaa tietyksi ajaksi poikkeuksiin Japanista peräisin olevien sukujen *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. ja *Pinus* L. kasvien osalta, jos tietyt tekniset edellytykset on täytetty,

päätöksessä 93/452/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, säädetään, että lupaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1998 sukujen *Pinus* ja *Chamaecyparis* kasvien osalta ja 31 päivään maaliskuuta 1998 suvun *Juniperus* kasvien osalta,

Japanin viranomaisten toimittamien tietojen tuloksena osaa teknisistä edellytyksistä on muutettu kyseisten kasvien tiettyjen sellaisten vaihtoehtoisten tuotantoedellytysten sallimiseksi, joilla saadaan aikaan samanlaiset kasvien terveyttä koskevat takeet,

luvan perusteena olevat olosuhteet ovat ennallaan,

tämän vuoksi luvan voimassaoloaikaa olisi pidennettävä uudelleen rajoitetuksi ajanjaksoksi, ja

tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 93/452/ETY seuraavasti:

- 1) korvataan 1 artiklan 2 kohdan f alakohdan kolmas luetelmakohta ilmaisulla:
”— olla ruukutettu vähintään saman ajan ruukkuihin, jotka on sijoitettu joko vähintään 20 cm maan pinnan yläpuolella oleville hyllyille tai hyvin hoidetulle betoniselle lattianpäällysteelle, joka on puhdistettu jäännöksistä”;
- 2) korvataan 1 artiklan 2 kohdan h alakohdan neljännessä luetelmakohdassa oleva ilmaisu ”96/711/EY” ilmaisulla ”98/641/EY”;
- 3) korvataan 3 artiklassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 1998” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2001”;
- 4) korvataan 3 artiklassa ilmaisu ”1 päivän marraskuuta 1996 ja 31 päivän maaliskuuta 1997 sekä 1 päivän marraskuuta 1997 ja 31 päivän maaliskuuta 1998 välisten ajanjaksojen” ilmaisulla ”1 päivän marraskuuta 1998 ja 31 päivän maaliskuuta 1999, 1 päivän marraskuuta 1999 ja 31 päivän maaliskuuta 2000 sekä 1 päivän marraskuuta 2000 ja 31 päivän maaliskuuta 2001 välisten ajanjaksojen”.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 20⁽²⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 34⁽³⁾ EYVL L 210, 21.8.1993, s. 29⁽⁴⁾ EYVL L 326, 17.12.1996, s. 66